

การ
Product

นาง

72

นางสาวสิริกกร เล่าสกุล รหัสประจำตัว 47040179

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

..... 22 / 5 / 2551

(รศ.ดร.กิตติพงษ์ ห่วงรักษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากผลมะม่วงหิมพานต์

Production of Fermented Vinegar from Cashew Apple

จัดทำโดย

นางส

นางส

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

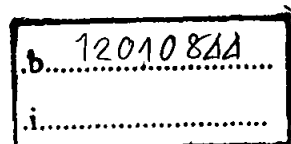
๒๖.
๑๕๙/๓
๒๕๖๐

ปีการศึกษา 2550

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 85373

วัน,เดือน,ปี 11 พ.ย. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วาสนา ถิ่นจำเริญ และ สิริกร เล่าสกุล. 2550 : การผลิตน้ำส้มสายชูจากผลมะม่วงหิมพานต์ (Production of Fermented Vinegar from Cashew Apple) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.กิตติพงษ์ ห่วงรัญษ์

บทคัดย่อ

เมื่อทดลองศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู พบว่ายีสต์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแอลกอฮอล์ คือ ยีสต์ขนมปัง ซึ่งมีอัตราการผลิตแอลกอฮอล์ไม่ต่างจากการใช้ *S. cerevisiae* TISTR 5194 และ *A. aceti* TISTR 102 ซึ่งสามารถผลิตได้ไม่แตกต่างจากกลไกแอมโมเนียไนโตรเจน 0.2 และ 0.4 เปอร์เซ็นต์ และการยอมรับในทำแห้งวัตถุดิบด้วยคลื่นรูปให้มีความชื้นรูปให้มีความชื้นสูงสุดของกรดความชอบโคขรวม

อ. *A. aceti* TISTR 102 ซึ่งสามารถผลิตได้ไม่แตกต่างจากกลไกแอมโมเนียไนโตรเจน 0.2 และ 0.4 เปอร์เซ็นต์ และการยอมรับในทำแห้งวัตถุดิบด้วยคลื่นรูปให้มีความชื้นรูปให้มีความชื้นสูงสุดของกรดความชอบโคขรวม

วาสนา ถิ่นจำเริญ
 สิริกร เล่าสกุล
 ปลายมือนักศึกษา

 (รศ.ดร.กิตติพงษ์ ห่วงรัญษ์)
 อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

๒๒/๕/๕๑
 วัน/เดือน/ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดีด้วยการให้คำปรึกษา และคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งตรวจทานแก้ไขรูปเล่มปัญหาพิเศษจาก รศ.ดร.กิตติพงษ์ ห่วงรัักษ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้จัดทำ รู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์บุญเยี่ยม พันธุ์เพ็ง ที่ให้เกียรติเป็นคณะกรรมการในการสอบปัญหาพิเศษ และให้คำปรึกษาจนปัญหาพิเศษฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การอาหารให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ
และที่ ๆ เพื่อน ๆ
สุดท้ายขอรับ
กำลังใจมาโดยตลอด
พระคุณทุกท่าน

สาธุกรรมเกษตร
อด้วยดีตลอดมา
บสนุน และเป็น
ทำขอมอบแต่ผู้มี

กิมจำเริญ
เล่าสกุล
าคม 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูป	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 วารสารปริ	2
2.1 ผลมะม่วง	2
2.2 น้ำส้มสาย	5
2.3 การทำห้	18
บทที่ 3 อุปกรณ์แ	22
3.1 วัตถุประสงค์	22
3.2 เชื้อจุลินทรีย์	22
3.3 สารเคมี	22
3.4 สารอาหาร	22
3.5 เครื่องมือ	23
3.6 ขั้นตอนแ	24
3.6.1 กระบวนการผลิตน้ำส้มสายชูหมัก	24
3.6.2 การเตรียมหัวเชื้อยีสต์ตั้งต้นในการหมักให้เกิดแอลกอฮอล์	25
3.6.3 การเตรียมหัวเชื้อแบคทีเรียตั้งต้นในการหมักให้เกิดกรดอะซิติก	25
3.6.4 การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู	25
3.6.5 การศึกษาผลของการใส่ไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (DAP)	
ในการหมักกรดอะซิติก	26
3.6.6 การศึกษาผลของการทำแห้งวัตถุประสงค์ต่อคุณภาพด้านสีและกลิ่น	
ของน้ำส้มสายชูหมัก	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลวิเคราะห์และวิจารณ์ผลการทดลอง	27
4.1 ผลของการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู	27
4.2 ผลของการใส่ไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (DAP) ในการหมัก กรดอะซิติก	34
4.3 ผลของการทำแห้งวัตถุดิบต่อคุณภาพของน้ำส้มสายชูหมัก	38
บทที่ 5 สรุปผลกา	42
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก ก การเ	45
ภาคผนวก ข การเ	46
ภาคผนวก ค การเ	47
ภาคผนวก ง ผลวิเ	50
ภาคผนวก จ แบบ	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 มะม่วงหิมพานต์	2
2.2 การเจริญของยีสต์ที่เวลาต่าง ๆ	9
4.1 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในระหว่างการหมักแอลกอฮอล์	28
4.2 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณแอลกอฮอล์ในระหว่างการหมักแอลกอฮอล์	28
4.3 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณกรดในระหว่างการหมักชั้นผลิตภัณฑ์	30
4.4 การเปลี่ยนแปลง DAP ในระดับ	หิม 35
4.5 การเปลี่ยนแปลง วัตถุคิบในถัง	หิม 39
รูปผนวกที่	
ข.1 การคำนวณ	46
ค.1 ลักษณะของ	48
ค.2 แผ่นอ่านเปอร์	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 องค์ประกอบทางเคมีของผลมะม่วงหิมพานต์	4
4.1 ปริมาณแอลกอฮอล์และปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในไวน์ที่ได้จากการหมักโดยใช้สภาวะการหมักที่ต่างกันผลการวิเคราะห์สารประกอบให้กลิ่นในตัวอย่างไวน์มะม่วงหิมพานต์	27
4.2 อัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ และอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของป	อัส 29
4.3 ปริมาณกรดต่างกัน	รีช 30
4.4 อัตราการเพิ่ม	31
4.5 ผลการวิเคราะห์การหมักแต่	วาระ 32
4.6 ปริมาณกรดคือ 0.02	34
4.7 ผลการวิเคราะห์ในน้ำหมัก (โดยน้ำหนัก)	35
4.8 ผลการวิเคราะห์เติม DAP ในระดับที่ต่างกัน คือ 0.02 และ 0.4 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนักของน้ำหมัก)	ร 36
4.9 ปริมาณกรดอะซิติกที่ได้จากการหมักโดยใช้ผลสดและผลอบแห้ง	38
4.10 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติกในน้ำหมักเมื่อใช้วัตถุดิบในลักษณะที่ต่างกัน คือ ผลสดและผลอบแห้ง	39
4.11 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสเมื่อใช้ผลมะม่วงหิมพานต์สดและผลมะม่วงหิมพานต์แห้งมาผลิตน้ำส้มสายชู	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่	หน้า
ง1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของค่าอัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลายได้เมื่อสภาวะการหมักต่างกัน	50
ง2 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของค่าอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณแอลกอฮอล์เมื่อสภาวะการหมักต่างกัน	50
ง3 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของค่าอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติกเมื่อสภาวะก	50
ง4 ผลการวิเคราะห์ ความเข้มข้น	51
ง5 ผลการวิเคราะห์ ความชอบสี	51
ง6 ผลการวิเคราะห์ ความแรงกลิ่น	51
ง7 ผลการวิเคราะห์ ความชอบใ	52
ง8 ผลการวิเคราะห์ ในน้ำหมัก	52
ง9 ผลการวิเคราะห์ ความเข้มข้นของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน	52
ง10 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบสีของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน	52
ง11 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความแรงกลิ่นแปลกปลอมของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน	53
ง12 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน	53
ง13 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติกในน้ำหมักเมื่อใช้วัตถุดิบในลักษณะที่ต่างกันผลิตน้ำส้มสายชู	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่	หน้า
ง14 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้าน ความเข้มข้นของน้ำส้มสายชูเมื่อใช้วัตถุคิบในลักษณะที่ต่างกันผลิตน้ำส้มสายชู	53
ง15 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้าน ความชอบสีของน้ำส้มสายชูเมื่อใช้วัตถุคิบในลักษณะที่ต่างกันผลิตน้ำส้มสายชู	54
ง16 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้าน ความแรงกั	54
ง17 ผลการวิเคราะห์ ความชอบโ	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มะม่วงหิมพานต์เป็นพืชที่ให้ผลผลิตตามฤดูกาล ผลมะม่วงหิมพานต์เป็นส่วนเหลือทิ้ง และนำเสียเป็นจำนวนมากจากอุตสาหกรรมแปรรูปเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ มีการศึกษาพบว่าในผลมะม่วงหิมพานต์มีคุณค่าสารอาหารครบทุกหมู่และมีองค์ประกอบทางเคมีต่าง ๆ มากมาย จากเหตุนี้จึงทำให้เกิดการแปรรูปผล

น้ำส้มสายชูหมัก

น้ำส้มสายชู

ปกติ รวมทั้งใช้เป็

มะเขือเทศ น้ำสลั

สายชูแต่ใช้ระยะ

วัตถุประสงค้เพื่อ

จะมีเป็นฤดูกาลใ

การทำแห้งเป็นกร

ทำแห้งวัตถุดิบต่อ

1.2 ขอบเขตของ

งานวิจัยนี้

ของเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ โดยใช้ถึงหมักแบบให้อากาศอย่างง่าย

1.3 วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชูจากผลมะม่วงหิมพานต์
2. ศึกษาผลของการใส่ไคแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (DAP) ในการหมักกรดอะซิติก
3. ศึกษาผลของการทำแห้งวัตถุดิบต่อคุณภาพด้านสีและกลิ่นของน้ำส้มสายชูหมัก

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพิ่มแนวทางการแปรรูปและมูลค่าผลิตผลทางการเกษตร
2. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากผลมะม่วงหิมพานต์ใน

ระดับอุตสาหกรรมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลานานที่อุณหภูมิ
อื่น ได้แก่ ขอสร
ภาพมักเป็นน้ำส้ม
การศึกษานี้จึงมี
มะม่วงหิมพานต์
เรดแปรรูปได้ทัน
ศึกษาผลของการ

หิมพานต์ซึ่งเป็น

บทที่ 2

วารสารปริทัศน์

2.1 ผลมะม่วงหิมพานต์

2.1.1 ลักษณะทั่วไป

มะม่วงหิมพานต์เป็นไม้ยืนต้นในตระกูลเดียวกับมะม่วง (Family Anacardiaceae) ซึ่งเป็นพืชพื้นเมืองของประเทศบราซิล ชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า *Anacardium occidentals* L. ชื่อสามัญ (Common Name) คือ เรียกว่า มะม่วงหิมพานต์ ซึ่งเป็นชื่อเรียกชื่อมะม่วงหิมพานต์แตกต่างกับ ขยาร่อง

มะม่วงหิมพานต์
มะม่วงหิมพานต์

รูปที่ 2.1 มะม่วงหิม

ที่มา : <http://th.wikipedia.org>

ดั้งเดิมมะม่วงหิมพานต์เป็นไม้ผลพื้นเมืองของทวีปอเมริกาใต้ มีปลูกอยู่ทั่วไปตั้งแต่เม็กซิโกจนถึงเปรู และปลูกกันมากที่ประเทศบราซิล ต่อมาได้ขยายพันธุ์ออกไปอย่างกว้างขวางในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งในประเทศไทยด้วย ประมาณปีพ.ศ. 2444 มีการทดลองปลูกที่จังหวัดระนองเป็นจังหวัดแรก ดังนั้นจึงพบมากในแถบภาคใต้ของประเทศไทย มะม่วงหิมพานต์เป็นไม้ผลเมืองร้อน ปลูกขึ้นอยู่ทั่วไปในที่ที่มีอากาศร้อนและฝนตกชุก เป็นพันธุ์ไม้ยืนต้นไม่ผลัดใบ (Evergreen Tree) ปลูกขึ้นง่าย ทนแล้งได้ดี ไม่เลือกดิน ในประเทศไทยส่วนใหญ่ปลูกกันแบบตามบุญตามกรรมไม่ค่อยมีการเอาใจใส่ มะม่วงหิมพานต์ให้ผลผลิตเมื่ออายุ 3 ปีขึ้นไปและจะให้ผลผลิตเต็มที่ในช่วงระหว่าง 10-15 ปี ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 2,500-3,000 ผลต่อต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
มะม่วงหิมพานต์ใช้ระยะเวลาออกดอกประมาณ 2 เดือนครึ่ง ประมาณเดือนมกราคมถึง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กุมภาพันธ์ จะเน้นการเก็บเกี่ยวก็จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมเป็นต้นไป เมื่อผลสุกแล้วจะรอให้ผลร่วงหล่นเองตามธรรมชาติ และปลิดเอาเฉพาะส่วนเมล็ดไปใช้ในอุตสาหกรรมเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ส่วนผลมะม่วงหิมพานต์มีการบริโภคน้อยมากเนื่องจากมีแทนนินสูงทำให้มีรสฝาด โดยทั่วไปจึงมักจะทิ้งส่วนผล แต่ชาวบ้านภาคใต้ของไทย นิยมนำผลห่ามแคงส้ม ออกรสเปรี้ยว ส่วนผลดิบรับประทานกับเกลือเป็นของกินเล่น ผลมะม่วงหิมพานต์มีเปลือกบางและอ่อน ถูกทำลายง่ายด้วยจุลินทรีย์ ผลที่สุกอมอยู่ในสภาพที่บอบช้ำง่าย มีการเสื่อมเสียสูงถึง 65 เปอร์เซ็นต์ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากการเก็บเกี่ยว ดังนั้นเมื่อนำมาแปรรูปจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์มาก จึงต้องมีวิธีการเก็บรักษาผลมะม่วงหิมพานต์สดไว้ไม่ให้เน่าเสียได้ง่ายด้วยวิธีดังนี้

- ก
เซลเซียส สามารถ
แปรรูป

- ก
ผลสดไว้ได้นานถึง

2.1.2 สรรพ

ผลมะ
บรรเทาอาการอีก
แก่การอนิจชน เจี
ดังกกล่าวประกอ
ศราญรมย์, 2535)

2.1.3 องค์ประกอบทางเคมี

จากองค์ประกอบทางเคมีของผลมะม่วงหิมพานต์ดังแสดงในตารางที่ 1 พบว่ามีสารอาหารครบทุกหมู่ ไม่ว่าจะเป็น โปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต วิตามิน และแร่ธาตุ ผลมะม่วงหิมพานต์มีปริมาณน้ำตาลและวิตามินซีสูง ทั้งยังมีธาตุซัลเฟอร์ ฟอสฟอรัส เหล็ก ในปริมาณปานกลาง และมีเพคติน คาร์โบไฮเดรต กรดอะมิโนอิสระ และ Crude Protein ในปริมาณต่ำ (ทิพาพร อยู่วิทยา, 2534)

เมื่อพิจารณาถึงคุณค่าทางอาหารของผลมะม่วงหิมพานต์แล้ว น่าจะนำมาใช้ประโยชน์โดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อบริโภคนอกเหนือไปจากการรับประทานแบบสดของชาวบ้านหรือทิ้งให้เป็นอาหารของนกเสียส่วนใหญ่ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงหิมพานต์อีกทางหนึ่งด้วย

อุณหภูมิ 4 องศา
มีผลต่อการนำไป

สามารถเก็บรักษา
2534)

แก้ปวดฟัน และ
กระเพาะ โรคบิด
โรกิ้นฉุน แต่กิ้น
น้ำหอมได้ (พิชัย

ตารางที่ 1 องค์ประกอบทางเคมีของผลมะม่วงหิมพานต์

องค์ประกอบ	ปริมาณ
ความชื้น (เปอร์เซ็นต์)	87.8
โปรตีน (เปอร์เซ็นต์)	0.2
ไขมัน (เปอร์เซ็นต์)	0.1
คาร์โบไฮเดรต (เปอร์เซ็นต์)	11.6
Crude Fiber (เปอร์เซ็นต์)	0.9
แคลเซียม (มก./100 ก.)	10
ฟอส	
เหล็ก	
แร่ธาตุ	
วิตามิน	
ไทอ	
ไรโบ	
กรด	
วิตามิน	
แทน	84

ที่มา : ทิทาพร อยู่

2.1.4 ประโยชน์

ทิทาพร อยู่วิทยา (2534) กล่าวว่า ผลมะม่วงหิมพานต์สามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้หลายชนิด ดังนี้

- เนื้อ สามารถนำมาแปรรูปเป็นแยม ผลไม้กวน แร่ธำม คอง
- น้ำ ทำน้ำผลไม้พร้อมดื่ม น้ำผลไม้เข้มข้น น้ำผลไม้ผสม หรือน้ำส้มสายชูหมักไวน์ และ บรันดี เป็นต้น
- กาก ใช้เป็นอาหารสัตว์โดยตรงหรือนำมาเป็นอาหารสำหรับเลี้ยงเชื้อราเพื่อผลิตโปรตีนสำหรับเลี้ยงสัตว์

ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ที่มีแนวโน้มว่าน่าจะผลิตออกจำหน่ายและเป็นที่ยอมรับของท้องตลาดก็คือ

น้ำส้มสายชู ไวน์ และ น้ำผลไม้ผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 น้ำส้มสายชู (Vinegar)

2.2.1 ความหมาย

น้ำส้มสายชู หรือ กรดอะซิติก หรือ Vinegar มาจากรากศัพท์จากภาษาฝรั่งเศสว่า “Vinaigre” หมายถึง ไวน์เปรี้ยว เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จากการหมักโดยใช้กระบวนการหมักในสภาพอาหารเหลว ซึ่งนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการปรุงแต่งรสของอาหาร และยังเป็นวัตถุดิบมาตรฐานของอุตสาหกรรมต่าง ๆ อีกหลายประเภท เช่น ซอส น้ำสลัด เป็นต้น น้ำส้มสายชูส่วนใหญ่ผลิตได้จากวัตถุดิบที่เป็นแป้งหรือน้ำตาล เช่น น้ำผลไม้ กากน้ำตาล น้ำเชื่อม เป็นต้น

วราวุฒิ
ปรุงรสที่ผลิตได้
ออกซิไดซ์แอลกอฮอล์
หรือมีสีของวัตถุดิบ
นี้แล้วปริมาณของ
ที่มีอยู่ในวัตถุดิบ
ตามประ
กำหนดให้น้ำส้ม
ขึ้นเพื่อจุดประสงค์
ความหมายรวม
มิลลิกรัม ที่ 27 อง

สายชูเป็นเครื่อง
ถ้วยตามด้วยการ
ซึ่งอาจจะไม่มีสี
2-3.5 นอกจาก
ประกอบต่าง ๆ
องน้ำส้มสายชู
ผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
น้ำส้มสายชู และให้
4 กรัมต่อ 100
0.5 เปอร์เซ็นต์

2.2.2 ชนิดของ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำส้มสายชูเป็น 3 ชนิด ตามกรรมวิธีการผลิต คือ

1. น้ำส้มสายชูหมัก ทำจากการหมักน้ำตาลหรือผลไม้ที่มีน้ำตาลและข้าวเหนียวด้วยยีสต์ให้เป็นแอลกอฮอล์ แล้วจึงหมักต่อกับเชื้อน้ำส้มสายชูตามกรรมวิธีธรรมชาติ ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นแอลกอฮอล์ให้เป็นกรดอะซิติกหรือกรดน้ำส้ม น้ำส้มสายชูที่ได้จะมีสีเหลืองอ่อนไปจนถึงสีน้ำตาล มีกลิ่นหอมปนกลิ่นเฉพาะของกรดน้ำส้ม ส่วนประกอบของน้ำส้มสายชูหมักที่ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต หากทำจากน้ำผลไม้จะมีกลิ่นผลไม้ติดมาด้วย และมีกลิ่นฉุนน้อยกว่าน้ำส้มสายชูกลั่นเนื่องจากมีระยะเวลาหมักนานกว่า น้ำส้มสายชูที่ได้จะถูกนำไปทำให้ใสโดยการเติมสารบางชนิดแล้วกรอง จากนั้นจึงนำไปฆ่าเชื้อแบบพาสเจอร์ไรซ์ ซึ่งน้ำส้มสายชูชนิดนี้ไม่ค่อยมีจำหน่ายในท้องตลาด เนื่องจากกรรมวิธีในการผลิตที่ไม่สะดวก และเก็บไว้ได้ไม่นาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. น้ำส้มสายชุกลิ่น ทำจากการนำแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักมากลิ่นเสียก่อน แล้วจึงนำไปหมักกับเชื้อน้ำส้มสายชูลิ้น ซึ่งจะได้ น้ำส้มสายชูที่ไม่มีสี อาจแต่งเติมให้เป็นสีเหลืองอ่อนด้วยน้ำตาลเคี้ยวไหม้ น้ำส้มสายชุกลิ่นมีกลิ่นกรดอ่อนๆ มีความบริสุทธิ์สูงกว่าน้ำส้มสายชูหมักและเป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้บริโภค

3. น้ำส้มสายชูเทียม ได้จากการนำเอากรดน้ำส้ม (Acetic Acid) อย่างเข้มข้นซึ่งได้จากการสังเคราะห์ขึ้นตามกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์มาเจือจางให้มีคุณภาพหรือมาตรฐานตามกฎหมายกำหนด คือให้มีความเข้มข้นของกรดเหลือ 4-7 เปอร์เซ็นต์ น้ำส้มสายชูชนิดนี้มีลักษณะใส ไม่มีสี มีกลิ่นฉุนของกรดน้ำส้ม มีราคาถูก และไม่อนุญาตให้เติมแต่งสี

น้ำส้มสายชูเป็นเครื่องดื่มหนึ่งที่เป็นอันตราย คือ น้ำส้มสายชูที่หมักจากผลไม้สดที่ไม่ปลอดภัยต่อคนทำหัวน้ำส้มแต่ไม่เหมือนน้ำส้มสายชูหรืออาจถึงขั้นกรด

2.2.3 องค์ประกอบ

น้ำส้มสายชูมีกลิ่นฉุนกรดเล็กน้อย กรดที่ละลายได้ดี ส่วนรสชาติดีกว่าน้ำส้มสายชูหรือเป็นสารที่เกิด

อะซิติกเป็นเอทิลอะซิเตท ซึ่งเป็นสารให้กลิ่นรสในน้ำส้มสายชูที่ได้จากกรรมวิธีการหมักแบบธรรมชาติ โดยทั่วไปจะพบสารระเหย 4 ชนิด ได้แก่ อะซีตัลดีไฮด์ (Acetaldehyde) อะซิติก (Acetal) เอทิลอะซิเตท (Ethyl Acetate) และเอทานอล (Ethanol) สารที่ทำให้กลิ่นรสของน้ำส้มสายชูคือ คาร์บอนิล (Carbonyl) แอลกอฮอล์ (Alcohol) และ เอสเทอร์ (Ester)

สารที่ทำให้น้ำส้มสายชูมีรสชาติได้แก่ กรดพี-ไฮดรอกซีซินามิก (p-Hydroxycinamic Acid), กรควานิลลิก (Vanillic Acid), กรดไซริงิก (Syringic Acid), กรดโปรโทคาเทอิก (Protocatehic Acid) นอกจากนั้นชนิดของสารประกอบในน้ำส้มสายชูยังสามารถบอกชนิดของน้ำส้มสายชูได้ เช่น สารที่มีเฉพาะในน้ำส้มสายชูองุ่น จะไม่พบในน้ำส้มสายชูอื่น ได้แก่ กรดคาเฟอิก (Cafeic Acid), กรดแกลลิก (Gallic Acid), กรดโคลเจนิก (Chlorogenic Acid), กรดเฟรูลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Ferulic Acid), กรดฟี-ไฮดรอกซีซินนามิก, กรดเจนทิสติก (Gentistic Acid), กรดซาลิไซลิก (Salicylic Acid) และพี-ไฮดรอกซีเบนซอลดีไฮด์ (p-Hydroxybenzaldehyde) ส่วนน้ำส้มสายชูหมักจากแอปเปิลพบสารคล้ายน้ำส้มสายชูจากองุ่น แต่ตรวจไม่พบกรดไซรินจิก, กรดคาเฟอิก และกรดฟี-ไฮดรอกซีซินนามิก (ควงศิริ ควงแว่ว และ สุวณีย์ เก่งวิเชียร ไซย, 2548)

2.2.4 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตน้ำส้มสายชู

วารวดี ครุสงฆ์ และ รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต (2532) กล่าวถึงน้ำส้มสายชูที่ได้จากการหมักว่า น้ำส้มสายชูหมักจะมีลักษณะเฉพาะตัว จึงทำให้น้ำส้มสายชูแตกต่างจากน้ำเงี้ยวกรดอะซิติก อีกทั้งน้ำส้มสายชูที่ผลิตขึ้นมาจากวัตถุดิบที่แตกต่างกันก็จะให้คุณสมบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งวัตถุดิบที่ใช้ในการหมัก

น้ำส้มสายชูที่ได้ ดังนั้น ผลไม้จะต้องสุกแก่ ปราศจากสิ่งเจือปน

- ผักแฉ

สามารถนำมาหมักเป็นต้น หรืออาจมีในผักต้องถูกนำผ่านการให้ความบริสุทธิ์

- รัญพี

เป็นต้น รัญพีชเห

น้ำส้มสายชูจากวัช

- วัตถุดิบพวกน้ำตาล เช่น กากน้ำตาล น้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำเชื่อม เป็นต้น น้ำส้มสายชูจากวัตถุดิบเหล่านี้ ได้แก่ Sugar Vinegar (ใช้น้ำเชื่อมหรือกากน้ำตาลเป็นวัตถุดิบ) Glucose Vinegar, Whey Vinegar เป็นต้น

- แอลกอฮอล์เพื่อใช้ในการหมักโดยตรง เช่น แอลกอฮอล์เงี้ยว แอลกอฮอล์ที่สุญเสีสภาพธรรมชาติแล้ว (Denatured Ethyl Alcohol) รวมถึงน้ำทิ้งจากโรงงานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โรงงานเบียร์ซึ่งมีปริมาณแอลกอฮอล์เหลืออยู่ น้ำส้มสายชูจากวัตถุดิบเหล่านี้ ได้แก่ Distilled Vinegar เป็นต้น

คุณภาพของน้ำส้มเทศไม้เป็นวัตถุดิบ มีสี สะอาด และ ออกได้ดังนี้

สิ่งที่ให้น้ำตาลและ ar, Fruit Vinegar ะหลัง ทั้งนี้แบ่งที่ ोन โดยนำผักมา เน้ชิมอะ ไมลส

เจ้า และข้าวโพด ปเป็นน้ำตาลก่อน

2.2.5 เชื้อจุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องในการหมักน้ำส้มสายชู

วราวุฒิ ครุส่ง และ รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต (2532) ได้กล่าวว่า ในการผลิตน้ำส้มสายชู ถ้าใช้วัตถุดิบประเภทต่าง ๆ ที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์จะต้องมีการนำวัตถุดิบนั้นมาหมักให้ได้ แอลกอฮอล์ก่อนด้วยเชื้อยีสต์ จากนั้นจึงจะนำแอลกอฮอล์ที่ได้มาใช้ในการหมักเพื่อผลิตกรดอะซิติกอีกต่อหนึ่ง โดยใช้เชื้อแบคทีเรียกลุ่มที่ผลิตกรดอะซิติกได้ ดังนั้นเชื้อจุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องในการผลิตกรดอะซิติกจึงแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.2.5.1 ยีสต์

ยีสต์ที่ใช้ในการหมักเพื่อผลิตกรดอะซิติกหรือน้ำส้มสายชูเป็นเชื้อชนิดเดียวกับที่ใช้ในการหมักให้เกิดแอลกอฮอล์ โดยยีสต์แต่ละชนิดจะให้กลิ่นและรสชาติที่แตกต่างกันและส่วนใหญ่จะใช้ยีสต์ *S. cerevisiae* var. *fructicola* ใช้ในประเทศอิตาลีใช้สำหรับการผลิตไวน์ สามารถหมักได้ดีขึ้นกับชนิดของ *burgundy* ส่วนการใช้ *S. cerevisiae* var. *ellipsoideus* สำหรับการหมักด้วยยุโรปตะวันออกใช้ยีสต์สายพันธุ์ *S. cerevisiae* var. *ellipsoideus* เนื่องจากมีการผลิตไวน์ยังใช้ *S. cerevisiae* var. *ellipsoideus* และ (Jolly, 2549)

- 1) **ระยะเริ่มต้น (Lag phase)** เป็นระยะที่เซลล์เพิ่งปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่เพื่อเริ่มการเจริญ ระยะนี้ใช้เวลาสั้น ๆ ประมาณ 1-6 ชั่วโมง ขึ้นกับการเตรียมหัวเชื้อ ความแข็งแรงของเซลล์ และสารอาหารที่มีอยู่ในน้ำผลไม้เป็นสำคัญ
- 2) **ระยะการเจริญ (Log Phase)** หลังระยะเริ่มต้นเสร็จสิ้นประมาณ 30 นาที เซลล์ยีสต์เริ่มแตกหน่อเพื่อเพิ่มจำนวน ระยะนี้จำนวนเซลล์จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นทวีคูณหรือเพิ่มแบบค่า log ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งจะเรียกระยะนี้ตามค่าคณิตศาสตร์ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ก็จะเพิ่มขึ้นมากขึ้นจนเห็นเป็นฟองอากาศผุดขึ้นมามากมาขณะเดียวกันเซลล์ยีสต์ก็เริ่มจับกลุ่มกันเองมากขึ้น แอลกอฮอล์จึงเริ่มผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3) **ระยะคงที่ (Stationary Phase)** เมื่อสารอาหารเริ่มหมดลง การเจริญหรือการแบ่งเซลล์จะลดน้อยลงด้วย ทำให้จำนวนเซลล์รวมค่อนข้างคงที่ ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลดน้อยลง เซลล์ยีสต์เริ่มตกตะกอนมากขึ้น แอลกอฮอล์จะเพิ่มจนสูงสุด
- 4) **ระยะตาย (Death Phase)** เป็นระยะที่เซลล์จะตาย ตะกอนเซลล์จะมีมากขึ้น ปริมาณแอลกอฮอล์จะคงที่ ไวน์ที่ได้จะค่อย ๆ เริ่มใสมากขึ้น

จำนวนเซลล์ในตะกอน

รูปที่ 2.2 การเจริญ
สูงสุด ระยะเวลา
ที่มาก : ไพบูลย์ คำ

ชั่วโมง)
ระยะเวลาเจริญ

ในปัจจุบัน
โดยตรง เช่น กรด
คัดเลือกมาให้หมัก

ผลิตกรดอะซิติก
ซึ่งเป็นเชื้อที่ถูก
ที่อุณหภูมิ 25-30

องศาเซลเซียส นอกจากนี้ยังมียีสต์ที่สามารถใช้หมักแอลกอฮอล์เพื่อเป็นวัตถุดิบในการหมักน้ำส้มสายชูอีกหลายสายพันธุ์ ได้แก่ *S. cerevisiae*, *S. diastaticus* และ *S. carlsbergensis* เป็นต้น

2.2.5.2 แบคทีเรีย

เชื้อ *Acetobacter* sp. มีความสำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำส้มสายชู จึงได้ชื่อว่า Acetic Acid Bacteria เช่น *A. aceti* โดยทำให้เกิดกรดอะซิติก ภายหลังจากได้แอลกอฮอล์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการหมักโดยยีสต์แล้ว ในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำส้มสายชูจะใช้เชื้อที่ทนต่อกรดอะซิติกเข้มข้นสูง และทนต่อผลรวมของความเข้มข้นของเอทานอลและความเข้มข้นของกรดอะซิติก (Total Concentration) ต้องการสารอาหารปริมาณน้อย และไม่เกิด Overoxidation แบคทีเรียที่พบในน้ำส้มสายชูเป็นแบคทีเรียจำพวกสร้างกรดอะซิติก ซึ่งแบคทีเรียกลุ่มนี้อยู่ในตระกูล Acetobacteraceae ซึ่งปัจจุบันได้มีการจำแนกออกเป็น 3 จินัส คือ *Acetobacter*,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นใบเขียวประเข็ช่นเห็นการคำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gluconobacter และ *Asaia* ซึ่งแต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน มีลักษณะเฉพาะโดยทั่วไป คือ เซลล์จะพบได้หลายลักษณะ (Pleomorphic) แต่ที่พบโดยมากจะมีรูปร่างเป็นท่อนหรือรูปไข่ ขนาดกว้างประมาณ 0.6-0.8 ไมครอน การเรียงตัวของเซลล์อาจพบเซลล์เดี่ยวหรืออยู่เป็นคู่เป็นสายยาวและสายสั้น ๆ สามารถเคลื่อนที่ด้วยแฟลกเจลลาที่ขั้วเซลล์ (Polar Flagella) ไม่พบเอนโดสปอร์ เซลล์อ่อนไม่ติดสี (Gram Negative) เมื่อเซลล์อายุมากขึ้นอาจพบเป็น Gram Variable ส่วนบางชนิดไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ เช่น *A. xylinum*

จุลินทรีย์สายพันธุ์นี้ต้องการอากาศในการดำรงชีวิต (Obligate Aerobes) เนื่องจากไม่สามารถใช้สารอื่นนอกจากออกซิเจนเป็นตัวรับไฮโดรเจนตัวสุดท้ายในกระบวนการเปลี่ยนอาหารเป็นพลังงาน สำ

อะซิติกขึ้นอยู่กับ

ส่วนใหญ่จะเจริญ

ค่อนข้างต่ำ พบ

ชนิดนี้สามารถ

เอทานอลเป็นกร

เอทานอลแต่มี

เรียกกระบวนการ

A. acet

กลูโคเนท (Glucor

เฮกโซไคเนต (Hex

ส่วนน้ำตาลอื่นๆ

ได้ แต่น้ำตาลเหล

A. acetii สายพันธุ์ต่าง ๆ จะสามารถออกซิไคซ์แมนนิทอล ฟรุคโตส แมนโนส กาแล็กโตส ไซโลส

กลีเซอรอล อิริทริทอล (Erythritol) โซเดียมแล็กเตท เอทานอล และโซเดียมอะซิเตทได้ รวมทั้งสามารถ

ใช้เกลือแอมโมเนียมเป็นแหล่งไนโตรเจนได้ (ไพโรจน์ วิจารณ์, 2534)

เชื้อ *Acetobacter* sp. สามารถสังเคราะห์กรดอะมิโนจากนินทรีนในโตรเจนได้ เริ่มจาก

การสังเคราะห์กลูตามาต โดยเอนไซม์กลูตามิกดีไฮโดรจีเนส (Glutamic Dehydrogenase)

ทำปฏิกิริยากับแอมโมเนียม และ 2-ออกซิกกลูตาเรท (2-Oxyglutarate) ซึ่งเกิดจากวัฏจักรกรด

ไตรคาร์บอกซิลิก ได้กลูตามาต

ฮอต์ไปเป็นกรด

าร์, 2534) ซึ่งเชื้อ

เป็นกรดค่า (pH)

กน้อยเท่านั้น เชื้อ

สามารถออกซิไคซ์

) ในสภาพที่ไม่มี

ออกซิไคซ์และน้ำ

จะถูกเปลี่ยนเป็น

เปอร์เซ็นต์ตามวิถี

ophosphate Cycle)

เป็นกรดที่เกี่ยวข้อง

มสายชูส่วนใหญ่

ดวงศิริ ดวงแก้ว และ สุวณีย์ เก่งวิเชียร ไรช (2548) ศึกษาปริมาณกลูต้าเซื่อ *A. aceti* เริ่มต้นที่เหมาะสมในการหมักน้ำส้มสายชูจากผักเขียวและมะม่วงแก้ว โดยเปรียบเทียบการใช้กลูต้าเซื่อเริ่มต้นที่ 3 ระดับ พบว่าการใช้กลูต้าเซื่อ 10 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ (โดยปริมาตรของน้ำหมัก) ไม่ทำให้ปริมาณกรดอะซิติกที่เกิดขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการหมักจึงควรใช้ปริมาณกลูต้าเซื่อ 10 เปอร์เซ็นต์ เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุน

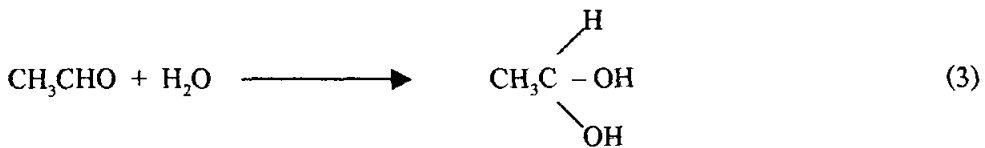
2.2.6 การออกซิไดซ์เอทานอลเป็นกรดอะซิติก

วราวุฒิ ครุสง และ รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต (2532) กล่าวถึงกลไกการผลิตน้ำส้มสายชูจากวัตถุดิบประเภทน้ำตาลว่ามี 2 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

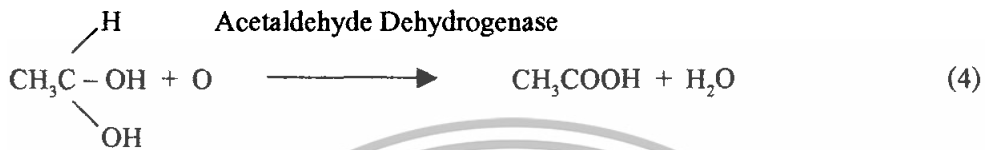
1. การ	และอาศัยเชื้อ
ยีสต์ในสกุล <i>S. ce</i>	(1)
$C_6H_{12}O_6$	
กลูโคส	
อย่างไร	กาลนี้จะต้องอาศัย
ปฏิกิริยาหลายขั้น	คือหลายชนิด เช่น
กลีเซอรอล รวมขั	
2. การ	โมอะซิติกแอซิด
แบบที่เรีย ทำการ	อะซิทัลดีไฮด์
(Acetaldehyde) โ	(se) ดังสมการที่ 2
CH_3CH_2OH	(2)
เอทานอล	

จากนั้นจะเป็นการสร้างกรดอะซิติกจากอะซิทัลดีไฮด์ ปฏิกิริยาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกอะซิทัลดีไฮด์รวมกับน้ำเป็น ไฮเดรตเตดอะซิทัลดีไฮด์ (Hydrated Acetaldehyde) ดังสมการที่ 3 จากนั้นเกิดปฏิกิริยาขั้นตอนถัดไปคือ ไฮเดรตเตดอะซิทัลดีไฮด์ถูกออกซิไดซ์หรือดีไฮโดรจีเนต (Dehydrogenate) เป็นกรดอะซิติกโดยเอนไซม์อะซิทัลดีไฮด์ดีไฮโดรจีเนส (Acetaldehyde Dehydrogenase) ทำให้โปรตอน 2 ตัวของไฮเดรตเตดอะซิทัลดีไฮด์ถูกส่งผ่านไปสู่อะตอมของออกซิเจน ดังสมการที่ 4

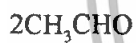
อะซิตัลดีไฮด์

ไฮเครตเตดอะซิตัลดีไฮด์

ไฮเครตเตดอะซิตัลดีไฮด์

เมื่อเติม
Bisulfite) ซึ่งสาม
อะซิติกเพิ่มขึ้น
(Intermediate) ใน

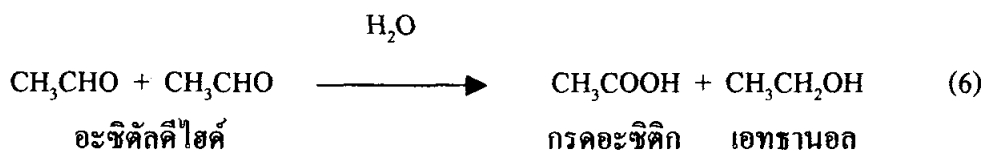
อะซิตัลดีไฮด์
จากสมการที่ 2 ที่
แคนนิซซาโร (Cannizzaro)
กระทั่งกลายเป็นกรดอะซิติกทั้งหมด ในทางทฤษฎีพบว่าเอทธานอล 1 ลิตร สามารถเปลี่ยนเป็นกรดอะซิติกได้ 1.036 กิโลกรัม (Adams and Moss, 1995)

แคลเซียมไฟต์ (Calcium
พบว่ามีกรด
เป็นสารตัวกลาง

(5)

อะซิตัลดีไฮด์ 2 โมเลกุล
ซึ่งเรียกว่าปฏิกิริยา
อีกเป็นวัฏจักรจน

อะซิตัลดีไฮด์

กรดอะซิติก เอทธานอล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.7 การผลิตน้ำส้มสายชู

ในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำส้มสายชูจากวัตถุดิบประเภทน้ำตาลจะสามารถแบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน (วรารุณี ครุสง และ รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต, 2532) ดังนี้

2.2.7.1 การเตรียมวัตถุดิบ (Raw Material Preparation)

วัตถุดิบที่ใช้โดยทั่วไปจะเป็นผลไม้ ธัญพืช ได้แก่ แอปเปิล องุ่น ส้ม หรือสารประกอบอื่น ๆ ซึ่งสามารถหมักแอลกอฮอล์ได้ ถ้าวัตถุดิบเริ่มต้นเป็นแป้งจะต้องนำไปผ่านการให้ความร้อนเพื่อเจลาไคนส์ แล้วย่อยสลายต่อด้วยเอนไซม์เพื่อผลิตน้ำตาลที่สามารถหมักได้

2.2.7.2 การหมักครั้งที่ 1

การหมัก *S. cerevisiae* ที่นี้หมักนี้ถ้ามีการปรับยับยั้งการเจริญของ (125 ส่วนในล้าน เดิบโตของเชื้อรา ก่อนที่จะเติมเชื้อยีสต์

2.2.7.3

การออกแบบที่เรียก Acetobacter เชื้อยีสต์ได้แก่ A. 3 ใน 4 ของถังหมักสายชูหมักจะไม่

เติมสารอาหารใด ๆ ให้แก่แบคทีเรียชนิดนี้ให้กรดอะซิติกหากมีสารอาหารที่เพียงพอต่อการเจริญอยู่แล้วในน้ำผลไม้หรือสารละลายยีสต์ แต่การผลิตน้ำส้มสายชูกลับจากแอลกอฮอล์โดยตรง การเปลี่ยนแอลกอฮอล์เป็นกรดอะซิติกจะต้องทำให้แอลกอฮอล์เคลื่อนที่และต้องเติมสารประกอบอินทรีย์และอนินทรีย์ต่าง ๆ ให้ เช่น ไคเบสิกแอมโมเนียมฟอสเฟต (Dibasic Ammonium Phosphate) ยูเรีย เปปโตเน สารสกัดจากยีสต์ กลูโคส เป็นต้น เพื่อให้แบคทีเรียชนิดนี้ให้กรดอะซิติกสามารถเจริญได้ กรดอะซิติกจะได้ปริมาณน้อยหรือมากขึ้นอยู่กับปริมาณของแอลกอฮอล์ที่เกิดจากการหมักยีสต์ และปริมาณการเจริญของฟิล์มยีสต์หรือรา ซึ่งสามารถออกซิไดซ์แอลกอฮอล์ได้เช่นกันแต่ไม่ให้กรดอะซิติก แบคทีเรียชนิดนี้ให้กรดอะซิติกจะเจริญเป็นฟิล์มอยู่ที่ผิวของของเหลว

อากาศด้วยเชื้อยีสต์ อลต์ได้สูง ในการ ผลิตได้ ก็สามารถ เฟอร์ไดออกไซด์ ป้องกันการเจริญ ลงไปกับวัตถุดิบ

อากาศโดยอาศัย กับการผลิตกรด ปริมาณน้ำหมัก ผลิตน้ำส้ม ละเอียดไม่จำเป็นต้อง

และออกซิไลซ์แอลกอฮอล์เป็นกรดอะซิติก ซึ่งอาจใช้เวลานานหรือน้อยขึ้นอยู่กับวิธีการที่อุณหภูมิ ประมาณ 21-29 องศาเซลเซียส

ประดิษฐ์ ครุวัฒน์ (2521) ศึกษาการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากเปลือกและแกน สับประด โดยนำไวน์ที่มีแอลกอฮอล์ 10 เปอร์เซ็นต์ (โดยปริมาตร) มาหมักกับเชื้อ *A. aceti* ใช้ อัตราส่วนของหัวเชื้อ *A. aceti* ต่อน้ำไวน์เท่ากับ 1 ต่อ 1 เปรียบเทียบวิธีการหมักโดยการตั้งทิ้งไว้ เฉย ๆ ที่อุณหภูมิห้อง กับการใช้เครื่องเขย่าด้วยความเร็ว 100 รอบต่อนาที พบว่าการตั้งทิ้งไว้ที่ อุณหภูมิห้อง ใช้เวลา 6 วัน ส่วนการใช้เครื่องเขย่าจะใช้เวลาเพียง 4 วัน เพื่อหมักให้ได้กรดอะซิติก 6-7 เปอร์เซ็นต์ (โดยปริมาตร)

2.2.7.4

ตามปร
ละลายในน้ำหมัก
ในน้ำหมักได้ผล
ดังนั้นจึงจำเป็นที่
ตกตะกอนเอาส
สารประกอบดังก
โดยถ้ามีความเข้
จึงใช้เวลาในช่วง
ในช่วง
สายชูดีขึ้น ทั้งนี้เ
เอสเทอร์ที่มีผลค
น้ำส้มสายชู เป็น

สภาพอาหารเหลวมีคุณภาพต่ำ แสดงว่าจะต้องเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการหมัก ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุ จากความเข้มข้นของกรดอะซิติกต่ำเกินไป ความเข้มข้นของสารอาหารสูงเกินไป แบคทีเรียที่ใช้มี สมบัติไม่ดี หรือการให้อากาศไม่เพียงพอ เป็นต้น

ภายหลังจากการบ่ม ซึ่งทำให้น้ำส้มสายชูมีการพัฒนาทางด้านคุณภาพและความใสแล้ว ภายหลังจากนี้จึงนำมากรองเพื่อแยกตะกอนออกไป โดยการกรองที่ใช้ แบ่งได้เป็น 2 ระบบคือ

1. การเติมสารที่ช่วยทำให้ใส (Refining Agent) หรือสารที่ช่วยในการกรอง (Filter Aids) เช่น ทรายละเอียด (Diatomaceous Earth) หรือดินเหนียว (Bentonite) เป็นต้น ลงไปในน้ำส้มสายชู แล้วผสมกันอย่างดี สารเหล่านี้จะจับเอาอนุภาคสารประกอบที่ยังเหลือและกระจายอยู่ในน้ำส้ม สายชูให้ตกตะกอนลงมา จึงช่วยทำให้น้ำส้มสายชูใสนั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การกรองผ่านเครื่องกรอง (Filter) ซึ่งอาจใช้ “Plate Filter” โดยจะช่วยทำให้น้ำส้มสายชูใสอย่างรวดเร็ว แต่ค่าใช้จ่ายสูงมาก นอกจากนี้ในปัจจุบันยังนิยมใช้เครื่องกรองแบบ Membrane Ultrafiltration Process ซึ่งเป็นระบบการกรองที่อาศัยความดันเข้ามาช่วย จึงทำให้สามารถกรองได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ตามปกติจะสามารถใช้ได้ของอัตโนมัติอีกด้วย

2.2.7.5 การใช้ความร้อนและการเติมสารเคมี

ก่อนที่จะทำการบรรจุน้ำส้มสายชูใส่ขวด โดยมากมักจะนำน้ำส้มสายชูไปผ่านความร้อนในระดับพาสเจอร์ไรเซชัน โดยให้ความร้อนที่ 60-66 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที ทั้งนี้เพื่อทำลายสิ่งปนเปื้อนที่อาจจะเป็นสาเหตุให้น้ำส้มสายชูเกิดการเสื่อมเสียได้ อย่างไรก็ตาม การให้ความร้อนนี้จะ

กระทำเมื่อระบบ
ขั้นตอนการทำใ
แล้ว ในบางประเ
น้ำส้มสายชู 1 ลิตร
สายชูบรรจุลงขวด
รวดเร็ว

m) ที่ใช้กันอยู่ใน
การให้ความร้อน
ใน 50 มิลลิกรัมต่อ
ก่อนจะนำน้ำส้ม
ระสิทธิภาพอย่าง

2.2.7.6

ตามปก
ด้วยโพลิไวนิลคล
ได้ อย่างไรก็ตาม
ในห้องอาหารห
โรงงานอุตสาหกรรม

ขวดพลาสติกที่ทำ
มิให้อากาศเข้าไป
5-25 ลิตร เพื่อใช้
(Steel) เพื่อใช้ใน

2.2.8 สารอา

ตามปกติในการหมักเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จะต้องมีการเติมสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ แต่ทั้งนี้ขึ้นกับส่วนประกอบที่มีอยู่ในวัตถุดิบที่ใช้ในการหมักเป็นสำคัญ เช่น การหมักน้ำส้มสายชูจากน้ำแอปเปิลหรือ Cider Vinegar จำเป็นจะต้องเติมแหล่งไนโตรเจนเพิ่ม โดยอาจเติมในรูปเกลือแอมโมเนียมฟอสเฟต (0.1 กรัม ค่อน้ำหมัก 1 ลิตร) ส่วนการหมักน้ำส้มสายชูจากไวน์หรือ Wine Vinegar จำเป็นต้องเติมเกลือแอมโมเนียมฟอสเฟตเช่นกัน ในระดับความเข้มข้น 0.4 กรัมค่อน้ำหมัก 1 ลิตร ทั้งนี้เพื่อให้การหมักเกิดขึ้นในระดับที่น้ำพอใจ

ในการหมักน้ำส้มสายชูจากแอลกอฮอล์โดยตรงหรือ Distilled Vinegar ด้วยเชื้อในจีนัส Acetobacter จำเป็นจะต้องเติมสารอาหารต่างๆ ลงในน้ำหมักดังนี้ น้ำตาลกลูโคส 0.5-1.0 กรัมค่อน้ำหมัก 1 ลิตร เกลือของโพแทสเซียม แมกนีเซียม แคลเซียม และแอมโมเนียม ในรูปของเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟอสเฟต ซัลเฟต และคลอไรด์ ให้มีความเข้มข้นรวมเท่ากับ 0.3 กรัมต่อน้ำหมัก 1 ลิตร นอกจากนี้ยังต้องเติมแร่ธาตุ (Trace Elements) เช่น เหล็ก แมงกานีส โคบอลต์ ทองแดง โมลิบดีนัม และวานาเดียม (Vanadium) ลงไปในปริมาณเล็กน้อย รวมทั้งต้องเติมแคลเซียมคาร์บอเนต (0.1 กรัมต่อน้ำหมัก 1 ลิตร) และโซเดียมคลอไรด์ (0.1 กรัมต่อน้ำหมัก 1 ลิตร) ลงไปในน้ำที่ใช้อีกด้วย

การเติมสารอาหารต่าง ๆ อย่างเพียงพอ จะทำให้การหมักเพื่อผลิตกรดอะซิติก (Acetous Fermentation) เกิดขึ้นอย่างน่าพอใจ อย่างไรก็ตาม ในการผลิตระดับอุตสาหกรรม มักจะต้องเติมอาหารเสริม เช่น มอลท์สกัด (Malt Extract) หรือยีสต์แห้ง (Dried Yeast) ในความเข้มข้นไม่เกิน 0.2 กรัมต่อน้ำหมัก 1 ลิตร ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการหมักขึ้นอีกครั้งอย่างรวดเร็ว ในกรณีที่การหมักถูกหยุดชะงักเนื่อง

อุปกรณ์ต่าง ๆ ของ

ดวงศิริ

เสริมที่เหมาะสม

DAP 0.2 เปอร์เซนต์

น้ำหนักของน้ำหมัก

ปริมาณกรดได้สูง

นอกจาก

น้ำที่ใช้ในการเติม

ไม่มีกลิ่น และไม่

แล้วน้ำที่ใช้จำเป็น

เกลือแร่ที่ต้องการ

จะต้องนำไปฆ่า

แบคทีเรียที่ใช้ในการผลิตกรดอะซิติกได้

ปริมาณสารอาหาร

ะม่วงแก้ว ได้แก่

เปอร์เซนต์ (โดย

อะซิติก สามารถให้

งค้ำจนถึงอีกก็คือ

งปนเปื้อน ไม่มีสี

มักได้ นอกจากนี้

hized) แล้วจึงเติม

านเรือนซึ่งจำเป็น

เลกระทบต่อเชื้อ

2.2.9 การเปลี่ยนแปลงของเชื้อ Acetobacter ในระหว่างการหมักเพื่อผลิตน้ำส้มสายชู

2.2.9.1 ผลของการขาดออกซิเจน

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า การหมักเพื่อผลิตน้ำส้มสายชูนี้เป็นการหมักในสภาพที่ต้องการอากาศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำการให้อากาศ (Aeration) อย่างต่อเนื่อง ถ้าการให้อากาศเกิดขัดข้องขึ้นมาในระหว่างการหมักจะเกิดผลกระทบต่อเชื้อ Acetobacter อย่างมากเพราะเชื้อนี้จะตายลงอย่างรวดเร็ว

ผลของการทำลายเซลล์ Acetobacter ในระหว่างการขาดออกซิเจนนี้ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการหมักอีกด้วย ได้แก่ ความเข้มข้นทั้งหมดของกรดอะซิติกและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอลกอฮอล์ในน้ำหมัก (Total Concentration) ความเข้มข้นของกรดอะซิติก (Acetic Acid Concentration) อัตราเร็วของการหมัก (Fermentation Rate) เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงระยะเวลาที่ขาดออกซิเจนอีกด้วย

2.2.9.2 ผลของการขาดแอลกอฮอล์

เชื้อ Acetobacter จะถูกทำลายลงไปเมื่อการหมักเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ คือ เมื่อปริมาณแอลกอฮอล์ในน้ำหมักถูกออกซิโคจจนหมด และมีการเติมอาหารเลี้ยงเชื้อใหม่ที่มีแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบลงไป ในน้ำหมักนั้นช้าเกินไป ผลของการทำลายเซลล์ Acetobacter อันเนื่องมาจากการขาดแอลกอฮอล์นี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของกรดอะซิติกและแอลกอฮอล์ทั้งหมดที่มีอยู่ในน้ำหมักและระดับการขาดออกซิเจน

สุกมาศ
แก้วขนาดเส้นผ่า
กาะของเชื้อ *A. ac*
จากด้านบนของที่
จะได้กรดอะซิติก
ส่งผลให้ปริมาณ
ระเหย

โดยทดลองใช้ท่อ
ความ ๆ เพื่อเป็นที่
ยปริมาณ) ลงมา
เพียง 60 ชั่วโมง
อากาศมากขึ้นจะ
อะซิติกจากการ

2.2.9.3

การหมัก
องศาเซลเซียสทุก
ด้วยระบบหล่อเย็น
กระทั่งจะทำลายเซลล์ Acetobacter ได้

หว่าง 32 และ 26
กไม่ให้สูงเกินไป
ณภูมิสูงขึ้นจน

นอกจากการปัจจัยที่กล่าวมาแล้วนี้ในบางครั้งการทำลายเซลล์ Acetobacter อาจเกี่ยวข้องกับอัตราการเจริญเติบโตที่จำเพาะ (Specific Growth Rate) ของเชื้อและความเข้มข้นของกรดอะซิติกกับแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในน้ำหมักอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการขาดออกซิเจน การขาดแอลกอฮอล์ และอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงเป็นปัจจัยหลักที่เราต้องคำนึงถึงก่อนเสมอ

2.2.10 การเสื่อมเสียของน้ำส้มสายชู (Vinegar Defects)

การเสื่อมเสียของน้ำส้มสายชู อาจะเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1. โลหะและเกลือของโลหะที่มีอยู่ในน้ำหมักอาจทำให้น้ำหมักขุ่นขึ้นมาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าในน้ำหมักมีเฟอร์รัสไอออน ไอออนนี้อาจจะถูกออกซิไดซ์เป็นเฟอริกไอออน ซึ่งจะไปรวมตัวกับแทนนิน เกลือฟอสเฟต หรือโปรตีนในน้ำหมักเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่ทำให้ น้ำหมักขุ่น และอาจจะทำให้น้ำส้มสายชูมีสีเข้มขึ้น

2. หนอนนีมาโทด ในสกุลของ *Anguillula aceti* มักเจริญเติบโตอยู่ในบริเวณที่ทำการหมักน้ำส้มสายชู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหมักในอิดีคที่ทำแบบพื้นบ้าน หรืออาจจะติดมากับผลไม้ที่ใช้เป็นวัตถุดิบ หนอนนีมาโทดเหล่านี้จะกินเนื้อของน้ำหมักจนลงสู่ก้นถัง ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นคาว และอาจทำให้มนุษย์แต่หากพบ

3. จุลินทรีย์น้ำส้มสายชูมีกลิ่นที่เรียกว่า Film Yeast อาจาสได้ จึงทำให้

2.3 การทำแห้งอาหาร

สุคนธ์ซึ่งระดับที่สามารถช้จะมีความชื้นในเปอร์เซ็นต์ แต่ถ้า

การทำแห้งอาหารนอกจากจะเป็นการถนอมอาหารแล้วยังจัดเป็นการแปรรูปวิธีหนึ่งด้วยตามปกติผลิตภัณฑ์อาหารที่ได้จากการทำแห้งนั้นเป็นอาหารที่มีความชื้นต่ำ (Low Moisture Food) ซึ่งโดยทั่วไปมีความชื้นไม่เกิน 25 เปอร์เซ็นต์ และอาจนำอาหารแห้งนั้นมาบริโภคได้เลย เช่น เนื้อแห้ง ผลไม้แห้ง หรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องนำมาคืนสภาพ (Rehydration) เพื่อให้คุณน้ากลับเข้าไปในอาหารก่อนบริโภค เช่น ผักแห้ง นมผง น้ำผลไม้ผง เป็นต้น

การทำแห้งส่วนใหญ่จะอาศัยความร้อนในการระเหยน้ำ (Vaporization) ออกจากอาหาร แต่อย่างไรก็ตามวิธีทำแห้งมีหลายวิธี จำแนกได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ (สมบัติ ขอทวีวัฒนา, 2529) คือ การทำแห้งโดยวิธีธรรมชาติ (Natural Drying) ได้แก่ การตากแดด และการทำแห้งแบบตู้อบพลังแสงอาทิตย์ (Solar Drying) อีกวิธีหนึ่งคือการทำแห้งด้วยวิธีเชิงกล (Artificial หรือ Mechanical Drying)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ การทำแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบถาดหรือแบบชั้น (Tray Dryer) และ การทำแห้งด้วยเครื่องแบบลูกกลิ้งทรงกระบอก (Drum or Roller Dryer)

2.3.1 การทำแห้งผลไม้

กิตติพงษ์ ห่วงรักษ์ (2539) กล่าวว่า เมื่อผลไม้ถูกทำแห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำในผลไม้จะมีความเข้มข้นสูงขึ้นจนเพียงพอที่จะยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งถือเป็นเพียงกรรมวิธีในการเก็บรักษาผลไม้ให้นานขึ้น แต่ไม่ได้ช่วยปรับปรุงสมบัติของผลิตภัณฑ์ ปริมาณความเข้มข้นของของแข็งนี้จะต่างกันไปตามชนิดของผลไม้ และมีผลต่อลักษณะของผลิตภัณฑ์ เช่น สี รสชาติ และเนื้อสัมผัส

การเลือก
น้อยที่สุด แต่จะ
ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด
ความสะอาดได้
เก็บเกี่ยวโดยไม่ได้

2.3.2 การทำ

เครื่องอบ
ด้วยถาดเดียวที่มีข้อ
จำนวนชั้นมากขึ้น
ร้อนจะไหลหมุน
อาหาร และน้ำใน
โดยลมร้อนที่เคลื่อน

วัน) เครื่องอบแห้ง... และคุณภาพของ
ผลิตภัณฑ์ที่ได้ไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากเครื่องควบคุมอุณหภูมิภายในตู้ (ทั่วไปควบคุมอุณหภูมิ 50-70 องศาเซลเซียส) บางครั้งหากอุณหภูมิเกิน 70 องศาเซลเซียส อาหารจะแห้งเร็วเกินไป ทำให้โปรตีนตกตะกอนและอาหารมีสีคล้ำ

2.3.3 การเปลี่ยนแปลงของอาหารเนื่องจากการอบแห้ง

สุคนธ์จีน ศรีงาม (2540) กล่าวว่า การอบแห้งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอาหารมากหรือน้อยขึ้นกับธรรมชาติของอาหารและสภาวะที่ใช้ในการอบแห้ง ดังนี้คือ

เปลี่ยนแปลงง่าย
เคยเป็นวิธีที่เสี
นอกจากนี้ยังรักษา
ลาทันทีหลังจาก
ฤดูได้

ภายในประกอบ
อาจใช้ตู้ใหญ่ซึ่งมี
ยจนวน อากาศ
ยเทไปยังผิวของ
นี้จะถูกพัดพาไป
มาก (1-20 ตันต่อ

1. การหดตัว

การเสียน้ำทำให้เซลล์อาหารหดตัวจากผิวนอก ส่วนที่แข็งจะคงสภาพได้ ส่วนที่อ่อนกว่าจะเหี่ยวลงไป อาหารที่มีน้ำมากจะหดตัวบิดเบี้ยวมาก การทำแห้งอย่างรวดเร็วจะหดตัวน้อยกว่าการทำแห้งอย่างช้า ๆ

2. การเปลี่ยนสี

อาหารที่ผ่านการทำแห้งมักมีสีเข้มขึ้น เนื่องจากความร้อนหรือปฏิกิริยาเคมีที่เกิดสีน้ำตาล อุณหภูมิและเวลาที่อาหารมีความชื้น 10-20 เปอร์เซ็นต์ มีผลต่อความเข้มสี จึงควรหลีกเลี่ยงอุณหภูมิสูงในช่วงความชื้นนี้

3. การเกิด:

เป็นลักษณะเหี่ยวเร็วเกินไป มาแข็งตัวที่ผิวหรือแห้งก่อนเวลาอันควร

4. การเสียด

อาหารแห้งเพราะเซลล์อาหารอาหารที่ทำแห้งด้วยความร้อนที่จะทำ

5. การเสียด

เกิดการ

โทอะมีนจากความร้อน ยิ่งใช้เวลานานการสูญเสียก็ยิ่งมาก โปรตีนมีการสูญเสียบางส่วนด้วยความร้อนเช่นเดียวกัน การสูญเสียสารระเหยเนื่องจากความร้อนทำให้กลิ่นของอาหารแห้งลดน้อยลงหรือแตกต่างไปจากเดิม

ศิริชัย สมคะเนย์ และ อานาจ ภูมิอินทีก (2544) ศึกษาถึงความแตกต่างด้านประสาทสัมผัสของขนมด้วยฟูเปลือกที่ได้จากส่วนผสมและขนมด้วยฟูที่ได้จากแป้งผสมสำเร็จรูปที่มีส่วนผสมของแป้งเปลือกที่ผ่านการทำแห้งด้วยเครื่องทำแห้งแบบลูกกลิ้ง พบว่าขนมด้วยฟูจากเปลือกสดมีการยอมรับของผู้บริโภคด้านสีและกลิ่นดีกว่าขนมด้วยฟูแป้งเปลือกสำเร็จรูป เนื่องจากแป้งเปลือกที่ผ่านการทำแห้งจะมีสีซีดกว่าเปลือกสดและกลิ่นบางส่วนหายไปกับการให้ความร้อนในการทำแห้ง แต่ขนมด้วยฟูแป้งเปลือกสำเร็จรูปมีการยอมรับในด้านเนื้อสัมผัสที่คิดว่า เนื่องจากเปลือกที่

ในช่วงแรกให้น้ำโปรตีนเคลื่อนที่ไปไม่ทำให้ผิวอาหาร

ไม่ได้เหมือนเดิมในการดูน้ำตาล เพราะไม่ได้ใช้

บฟลาวินจากแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านการทำแห้งด้วยเครื่องทำแห้งแบบถูกกึ่งจะถูกบดอัดและมีโมเลกุลขนาดเล็กลง ทำให้แป้ง
เฟือกที่ได้มีการละลายและการคืนรูปที่ดี ส่งผลให้ได้ขนมที่มีเนื้อสัมผัสเรียบเนียน

2.3.4 การคืนรูปของอาหารแห้ง

กิตติพงษ์ ห่วงรักษ์ (2539) กล่าวว่า การคืนรูปของอาหารแห้งหมายถึง การดูดน้ำกลับคืน
ของอาหารแห้งเพื่อเข้าสู่สภาพเดิมคล้ายก่อนการทำแห้ง แต่จะไม่มีลักษณะเป็นการย้อนกลับของ
การทำแห้งเนื่องจากเหตุผลหลายประการ คือ เกิดจากปฏิกิริยาที่ผันกลับไม่ได้ขององค์ประกอบ
หรือเกิดจากการพองตัวของผิวด้านนอกเมื่อคืนน้ำเข้าไปก่อน และส่วนนี้จะกักตบอาหารที่หดตัวอยู่
ด้านในไม่ให้คืนรูป หรือจากการที่มีตัวถูกละลายบางส่วนจากอาหารละลายออกมากับน้ำที่ใช้คืนรูป
ทำให้เกิดการหด

ในกรณีนี้
ถูกบดอัด การคืน
สามารถยึดเกาะนี้
ทำแห้งด้วยความ
กรวิกาหา
นที เมื่อน้ำสัมผัส
ที่แตกต่างกัน 4 ร
ละลายน้ำเริ่มต้น
S. cerevisiae เป็น
กลิ่น รส คือ 50:50

หรือหั่นสี่เหลี่ยม
เอบของอาหารที่
นในระหว่างการ

กรัม ประมาณ 30
งน้ำสัมผัสก่อนน้ำ
ริมาณของแข็งที่
4.5 หมักโดยใช้
้มมากที่สุด ทั้งสี
ะเวลาหมัก 6 วัน

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุคิบ

1. ผลมะม่วงหิมพานต์ จากอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. น้ำตาลทรายขาว ครามิตรผล บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด

3.2 เชื้อจุลินทรีย์

1. *Saccha*

102 จากศูนย์จุลิน

2. ยีสต์ผง

จากบริษัท คีเอสเอ

3.3 สารเคมี

1. ไคอะด

2. สารละ

3. สารละ

ความเข้มข้น 95 แ

4. กรดซึซ

5. เอทริก

6. แคลเซ

3.4 สารอาหาร

1. กลูโคส

2. ยีสต์สกัด (Yeast Extract)

3. ผงวุ้นสำหรับทำอาหารเลี้ยงเชื้อ (Agar)

4. ไคแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (DAP)

cter aceti TISTR

ว.)

กำหนดมปีงหวาน

กอสอถ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 เครื่องมือและอุปกรณ์

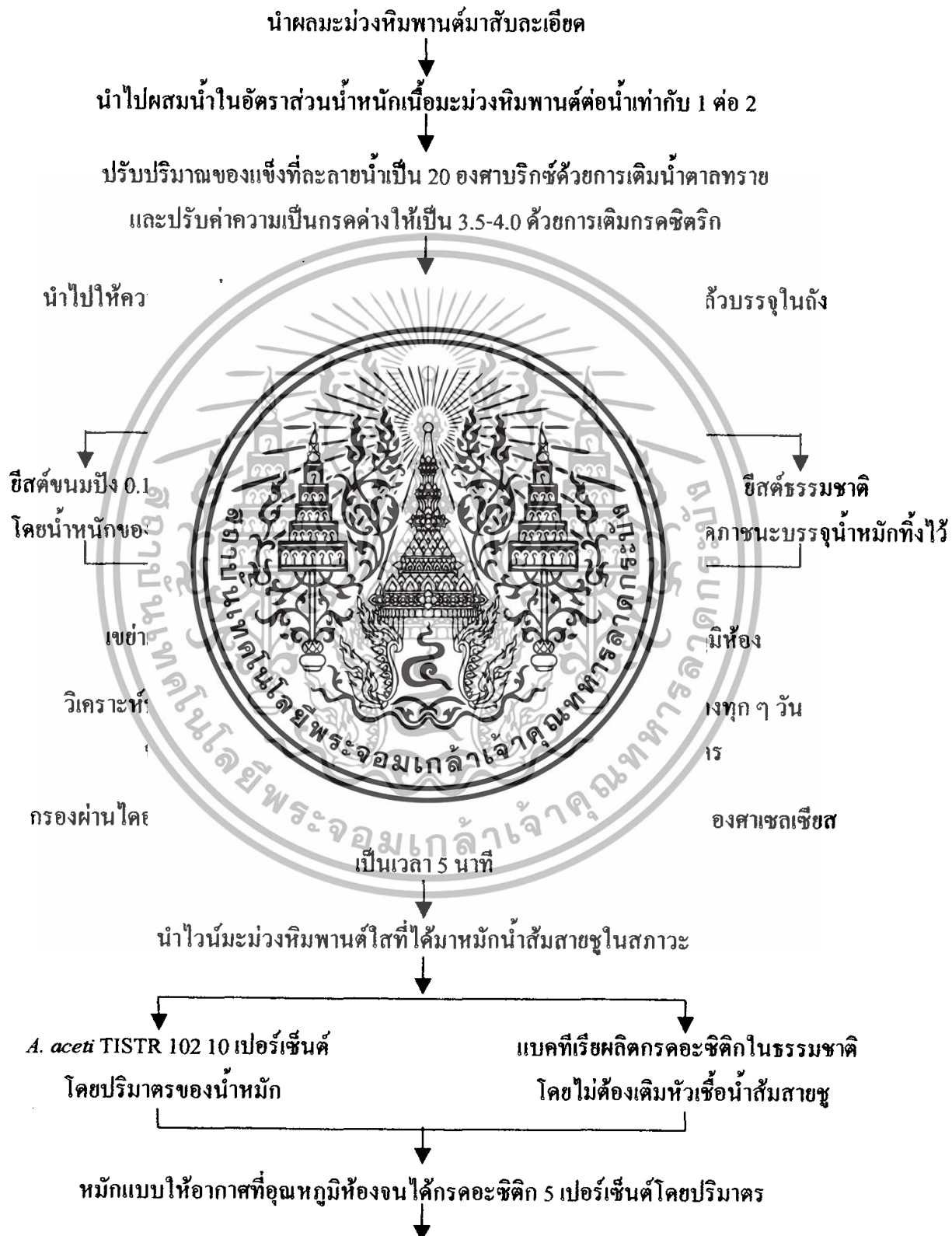
ชื่อเครื่องมือ	ประเทศ
1. หม้อนึ่งความดัน (Autoclave) TOMY ss-325	ญี่ปุ่น
2. ตู้บ่มเชื้อ Memmert BE-400	เยอรมันนี
3. เครื่องเขย่าสารละลาย (Shaker) GFL 3017	เยอรมันนี
4. เครื่องชั่งชนิดละเอียด OHAUS AR2140	สหรัฐอเมริกา
5. เครื่องชั่งชนิดหยาบ Sartorius BP3100s	เยอรมันนี
6. เครื่องวัดค่าความเป็นกรดด่าง (pH meter) Mettler Toledo	สวิสเซอร์แลนด์
7. เครื่องรี	จีน
8. ตู้อบถ	เยอรมันนี
9. เครื่องรี	
ARCU	ฝรั่งเศส
10. เครื่องรี	
ATAG	ญี่ปุ่น
11. เครื่องรี	ญี่ปุ่น
12. ชุดอุป	
13. ขวดน้	
14. สายข	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ขั้นตอนและวิธีการ

3.6.1 กระบวนการผลิตน้ำส้มสายชูหมัก

สิ้นสุดกระบวนการหมักน้ำส้มสายชู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.2 การเตรียมหัวเชื้อยีสต์ตั้งต้นในการหมักให้เกิดแอลกอฮอล์

1. ทำหัวเชื้อตั้งต้นจากน้ำคั้นสับประคด ที่ปรับปริมาณน้ำตาลให้มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ 20 องศาบริกซ์ และปรับค่าความเป็นกรดค่า (pH) ให้เป็น 3.5-4.0 บรรจุลงในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร นำไปฆ่าเชื้อในหม้อนึ่งไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที ทิ้งไว้ให้อาหารเย็น

2. เชื้อเชื้อ *S. cerevisiae* var *ellipsoideus* TISTR 5194 ที่เลี้ยงไว้ในอาหาร MY Agar slant ที่บ่มเป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง ลงในน้ำสับประคด แล้วนำเข้าเครื่องเขย่าที่ความเร็ว 150 รอบต่อนาที เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

3.6.3 การเตรียมหัวเชื้อยีสต์ตั้งต้นในการหมักให้เกิดแอลกอฮอล์

1. เตรียมหม้อนึ่งไอน้ำที่อุณหภูมิ

2. เชื้อเชื้อนำเข้าเครื่องเขย่า

3.6.4 ศึกษา

ช่วงที่ 1

เป็นการหมักปริมาณของแข็งที่เป็นแหล่งกลูโคส ค่าที่ยีสต์เจริญได้

1. การเติ

2. การใ

ปริมาณ 5 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตรของน้ำหมัก

3. การใช้ยีสต์ในธรรมชาติ โดยปิดภาชนะที่บรรจุน้ำหมักทิ้งไว้ให้เกิดการหมักขึ้นเอง วัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำและปริมาณแอลกอฮอล์ทุกวันด้วยเครื่อง Refractometer และ Ebulliometer ตามลำดับ จนกระทั่งได้ปริมาณแอลกอฮอล์ 8 เปอร์เซ็นต์

ทดลอง 3 ซ้ำ วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติของผลการทดลองในด้านอัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลาย และอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณแอลกอฮอล์ โดยใช้แผนการทดลองแบบ Complete Randomized Design (CRD) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS Version 15 for Windows เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เพื่อเลือกสภาวะที่เหมาะสมในการหมักน้ำส้มสายชู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร นำไปฆ่าเชื้อใน

4 GYE broth แล้ว
าต่อไป

รทดลองโดยปรับ
0 องศาบริกซ์ เพื่อ
ค่าความเป็นกรด

ัก

งตั้ง (Starter) ใน

ช่วงที่ 2

เมื่อได้น้ำหมักที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ 8 เปอร์เซ็นต์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน เพื่อหมักให้เกิดกรดแบบต้องการอากาศที่อุณหภูมิห้อง โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง 2 สภาวะ คือ

1. การใช้ *A. aceti* TISTR 102 เตรียมเป็นเชื้อตั้งต้นในปริมาณ 10 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตรของน้ำหมัก
2. การหมักที่ใช้แบคทีเรียตามธรรมชาติผลิตกรดอะซิติกโดยไม่ต้องเติมหัวเชื้อน้ำส้มสายชูลงไป

วิเคราะห์ปริมาณกรดที่เกิดขึ้นทุกวัน (AOAC, 2000) เป็นเวลา 8 วัน นำน้ำส้มสายชูหมักที่ได้มาทดสอบทางปร

โดยใช้นักศึกษา

ทดลอง 3

สูงสุดของปริมาณ

ด้านการทดสอบ

(RCBD) และปริ

เลือกสภาวะที่หม

3.6.5 ศึกษา

เลือกสภาวะ

จากการศึกษาใน

ระดับที่ต่างกัน

อุณหภูมิห้อง

วิเคราะห์ป

ประสิทธิภาพของน้ำส้มสายชู รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เช่นเดียวกับข้อ 3.6.4

3.6.6 ศึกษาผลของการทำแห้งวัตถุดิบต่อคุณภาพด้านสีและกลิ่นของน้ำส้มสายชูหมัก

เลือกสภาวะที่เหมาะสมในการหมักแอลกอฮอล์และกรดอะซิติกในการหมักน้ำส้มสายชูจากการศึกษาในข้อ 3.6.4 และ 3.6.5 เปรียบเทียบการใช้วัตถุดิบในลักษณะที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ การใช้ผลมะม่วงหิมพานต์สด และผลมะม่วงหิมพานต์แห้งที่ได้จากการอบผลสดด้วยตู้อบลมร้อนแบบภาค จนกระทั่งได้ความชื้น 12 เปอร์เซ็นต์ ผลอบแห้งที่ได้นี้จะนำมาคั้นรูปโดยการเติมน้ำลงไปทดแทนน้ำที่ระเหยไปในการอบแห้งให้มีความชื้นเท่ากับผลสดแล้วนำมาผลิตน้ำส้มสายชูหมัก

วิเคราะห์ปริมาณกรดที่เกิดขึ้นทุกวัน (AOAC, 2000) เป็นเวลา 8 วันและทดสอบคุณภาพด้านประสิทธิภาพของน้ำส้มสายชู รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เช่นเดียวกับข้อ 3.6.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์และวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู

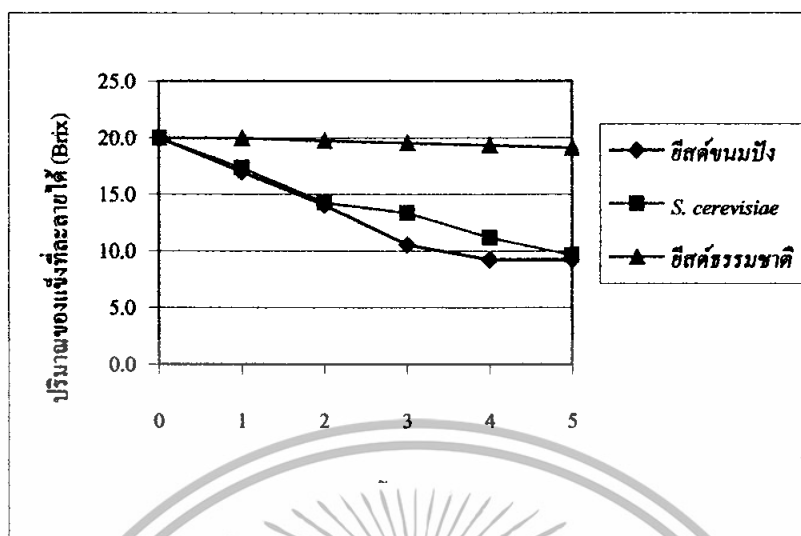
การศึกษาในขั้นการผลิตแอลกอฮอล์ เพื่อเลือกสภาวะการหมักที่เหมาะสม โดยเปรียบเทียบระหว่างสภาวะการหมักโดยยีสต์ที่ต่างกัน 3 สภาวะ หมักจนได้ปริมาณแอลกอฮอล์สุดท้าย 8 เปอร์เซ็นต์ (โดยปริมาตร) ปริมาณแอลกอฮอล์และปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในไวน์เมื่อใช้สภาวะการหมักต่างกันในระยะเวลา 5 วัน แสดงในตารางที่ 4.1 เมื่อนำค่าจากตารางไปเขียนกราฟจะได้ดังรูปที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปริมาณ

การหมักโดยใช้

เวลา (วัน)	ปริมาณ ของแข็ง ละลายไป (องศาบริก)	สภาวะ				ปริมาณ แอลกอฮอล์ (เปอร์เซ็นต์ โดยปริมาตร)
		ยีสต์	ยีสต์	ยีสต์	ยีสต์	
0	20.0					0
1	17.0					0.70
2	14.0					0.81
3	10.5	7.69	13.4	5.18	19.5	0.86
4	9.2	8.53	11.2	7.17	19.3	1.13
5	9.2	8.53	9.6	8.43	19.1	1.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.1 การเปลี่ยน

กอสอล

รูปที่ 4.2 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณแอลกอฮอล์ในระหว่างการหมักแอลกอฮอล์

จากรูปที่ 4.1 พบว่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้จะมีค่าลดลงตลอดระยะเวลาในการหมัก ในขณะที่ปริมาณแอลกอฮอล์ในรูปที่ 4.2 จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเนื่องจากน้ำตาลถูกเปลี่ยนเป็นแอลกอฮอล์ในระหว่างการหมักแอลกอฮอล์โดยยีสต์

เมื่อนำอัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ และอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณแอลกอฮอล์ในระหว่างกระบวนการหมักขึ้นผลิตแอลกอฮอล์เมื่อสภาวะการหมักต่างกัน ที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ จะได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 อัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ และอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณแอลกอฮอล์ในระหว่างกระบวนการหมักชั้นผลิตแอลกอฮอล์

ชนิดของยีสต์	อัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลาย	อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณแอลกอฮอล์
ยีสต์ขนมปัง	3.50 ± 1.39^a	2.92 ± 1.03^a
<i>S. cerevisiae</i> TISTR 5194	3.07 ± 0.99^a	1.99 ± 0.44^a
ยีสต์		0^b

หมายเหตุ ตัวอักษร
เชื่อมัน

สถิติที่ระดับความ

จากตาราง
ของแข็งที่ละลาย
ระดับความเชื่อมัน
กระบวนการหมัก
S. cerevisiae TIS
ของแอลกอฮอล์มี
มีค่าต่ำกว่า เนื่อง
สามารถผลิตแอลกอฮอล์ได้ในอัตราที่สูง

สูงสุดของปริมาณ
สำคัญทางสถิติที่
แอลกอฮอล์ในระหว่าง
(ker's Yeast) และ
จากอัตราการเพิ่ม
ยีสต์ธรรมชาติจะ
ไม่ใช่สายพันธุ์ที่

หลังจากสิ้นสุดกระบวนการหมักแอลกอฮอล์แล้ว นำน้ำหมักที่ได้หลังจากการใช้ยีสต์แต่ละ
สภาวะมาแบ่งเป็นสองส่วนเพื่อเปรียบเทียบอัตราการผลิตกรดอะซิติกระหว่างสภาวะการใช้เชื้อยีสติก
แอซิติกแบคทีเรียที่ต่างกัน 2 สภาวะ คือ ใช้ *A. aceti* TISTR 102 และใช้เชื้อยีสติกแอซิติกแบคทีเรีย
ธรรมชาติ (Natural Acetic Acid Bacteria) ปริมาณกรดอะซิติกที่ได้จากการหมักเมื่อสภาวะการใช้
เชื้อยีสติกแอซิติกแบคทีเรียต่างกันในระยะเวลา 8 วัน แสดงในตารางที่ 4.3 เมื่อนำค่าจากตารางไป
เขียนกราฟจะได้ดังรูปที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ปริมาณกรดอะซิดิกที่ได้จากการหมักเมื่อสภาวะการใช้เชื้อยีสต์แอสิดแบคทีเรียต่างกัน

ชนิดของยีสต์	ชนิดของแบคทีเรียผลิตกรดอะซิดิก	ปริมาณกรดอะซิดิก (เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร)								
		0	1	2	3	4	5	6	7	8
ยีสต์ขนมปัง	<i>A. aceti</i> TISTR 102	1.262	1.367	1.548	1.818	1.938	2.134	2.164	2.074	2.014
	แบคทีเรียผลิตกรดอะซิดิกตามธรรมชาติ	1.262	1.262	1.232	1.307	1.292	1.322	1.352	1.352	1.337
<i>S. cerevisiae</i> TISTR 5194	<i>A. aceti</i> TISTR 102	1.277	1.417	1.638	1.755	1.893	2.066	2.224	1.848	1.758
	แบคทีเรียผลิตกรดอะซิดิกตามธรรมชาติ	1.262	1.262	1.262	1.262	1.262	1.262	1.262	1.262	1.262
ยีสต์ธรรมชาติ	<i>A. aceti</i> TISTR 102	1.803	1.698	1.698	1.698	1.698	1.698	1.698	1.698	1.698
	แบคทีเรียผลิตกรดอะซิดิกตามธรรมชาติ	1.187	1.187	1.187	1.187	1.187	1.187	1.187	1.187	1.187

รูปที่ 4.3 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณกรดในระหว่างการหมักขึ้นผลิตกรดอะซิดิก

จากตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.3 พบว่ากรดอะซิดิกจะมีค่าเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการหมักในสภาพที่มีการให้อากาศที่อุณหภูมิห้อง เนื่องจากอะซิดแบคทีเรียในน้ำหมักสามารถเจริญและอาศัยพลังงานจากการเปลี่ยนแอลกอฮอล์ไปเป็นกรดอะซิดิก จากนั้นปริมาณกรดแอกซาลิกจะเป็นแอกซาลิกที่สลายได้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า อะซิดิกจะค่อย ๆ ลดต่ำลง อาจเนื่องมาจากเกิด Overoxidation ในสภาพที่มีการให้อากาศแต่ไม่มีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งหมักมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอลกอฮอล์ที่เป็นสับสเตรท ทำให้กรดอะซิติกเปลี่ยนเป็นคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำ (ก่าเนต สุภณวงษ์, 2534) หรือเพราะอัตราการให้อากาศมากเกินไปทำให้สูญเสียแอลกอฮอล์และกรดอะซิติกในน้ำหมักจากการระเหยได้ (ศุภมาส ภมรบุตร, 2519)

และเมื่อนำอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติกในระหว่างกระบวนการหมักโดยใช้ *A. acetii* TISTR 102 และอะซิติกแอซิดแบคทีเรียตามธรรมชาติ ที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติกในขั้นการผลิตกรดอะซิติก

ชนิดของยีสต์	ปริมาณกรดอะซิติก
ยีสต์ขนมปัง	a
<i>S. cerevisiae</i> TISTR 5194	a, b
ยีสต์ธรรมชาติ	a, b

หมายเหตุ ตัวอักษร

เหมือนกัน 95% (p < 0.05)

คือที่ระดับความ

จากตารางที่ 4.4 พบว่าสภาวะการหมักที่ต่างกันมีผลทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดในระหว่างกระบวนการหมักขั้นผลิตกรดอะซิติกเมื่อใช้ *A. acetii* TISTR 102 มีความแตกต่างจากสภาวะการหมักด้วยแบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยจะมีค่าสูงกว่า เนื่องจากการใช้ *A. acetii* TISTR 102 ซึ่งเป็นกล้าเชื้อบริสุทธิ์ที่แข็งแรงเติมลงในน้ำหมัก จะทำให้จำนวนเชื้อเริ่มต้นที่ใช้ในการผลิตกรดอะซิติกมีปริมาณมากกว่าการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ นอกจากนี้ในธรรมชาติอาจมีทั้งแบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกและจุลินทรีย์อื่น ๆ ซึ่งสามารถใช้แอลกอฮอล์เป็นแหล่งพลังงานได้เช่นเดียวกัน ทำให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแข่งขันอาหาร จนกระทั่งปริมาณแอลกอฮอล์หมดลงและไม่มีอาการออกซิโดส์แอลกอฮอล์เป็นกรดอะซิติกได้อีก เพราะฉะนั้นการใช้ *A. aceti* TISTR 102 ที่เตรียมเป็นเชื้อตั้งต้น (Starter) จะทำให้กระบวนการหมักน้ำส้มสายชูเกิดขึ้นได้ดีกว่า จึงเกิดการเปลี่ยนแอลกอฮอล์เป็นกรดอะซิติกมากกว่าตามไปด้วย

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสภาวะการใช้ชีสต์และอะซิติกแอซิดแบคทีเรียที่แตกต่างกันในการผลิตน้ำส้มสายชู ผลจากการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของน้ำส้มสายชูหมัก แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติและแบบการทดสอบทางประสาทสัมผัสเมื่อสภาวะการหมัก

ลักษณะทดสอบ	ชีสต์ธรรมชาติ	
	<i>Aceti</i> R 102	แบคทีเรียผลิต กรดอะซิติก ตามธรรมชาติ
ความเข้มข้น	$\pm 0.59^a$	1.90 ± 0.49^b
ความชอบสี	$\pm 0.86^b$	3.36 ± 0.80^a
ความแรงกลิ่น (แปลกปลอม) ^{ns}	± 0.76	2.27 ± 0.47
ความชอบ โดยรวม ^{ns}	± 0.89	3.16 ± 0.67

หมายเหตุ 1) ตัวอักษรกำกับต่างกันในแนวอนแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p \leq 0.05$)

2) ns หมายถึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.5 สภาวะการใช้ชีสต์และอะซิติกแอซิดแบคทีเรียที่แตกต่างกันในการผลิตน้ำส้มสายชู มีผลทำให้ความเข้มข้นและความชอบสีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีผลทำให้ความแรงกลิ่นแปลกปลอม และความชอบโดยรวมของน้ำส้มสายชูที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ความเข้มและความชอบสีน้ำส้มสายชู จากการทดลองจะเห็นว่าเมื่อใช้สภาวะการหมักต่างกัน มีผลทำให้ความเข้มและความชอบสีของน้ำส้มสายชูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการผลิตน้ำส้มสายชูที่มีการใช้ *A. aceti* TISTR 102 จะทำให้น้ำส้มสายชูมีคะแนนความเข้มสีสูงกว่าการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ ผู้ทดสอบให้คะแนนความเข้มและความชอบสีของน้ำส้มสายชูที่ใช้ *A. aceti* TISTR 102 ในระดับปานกลางและเลข ๆ ตามลำดับ ต่างจากคะแนนความเข้มและความชอบสีของน้ำส้มสายชูที่ได้จากการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ ซึ่งได้คะแนนในระดับอ่อนและชอบ ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากความเข้มสีของหัวเชื้อตั้งต้นของ *A. aceti* TISTR 102 ที่เลี้ยงในอาหาร GYE broth ซึ่งสูตรอาหารดังกล่าวมีน้ำตาลกลูโคส และสารสกัดยีสต์เป็นองค์ประกอบสูง ในขณะที่หัวเชื้อตั้งต้นเมื่อเติมลงในน้ำหมักจึงทำให้

ความแรงหมักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเล็กน้อย อาจเกิดจากหัวเชื้อตั้งต้นของ *A. aceti* ที่เลี้ยงอยู่ในสภาวะที่ต่างกันเล็กน้อย เนื่องจากวัตถุดิบ เนื่องจากจุลินทรีย์ชนิดอื่น

ความชอบสีไม่มีผลทำให้คะแนนความชอบโดยรวมของน้ำส้มสายชูในระดับเลข ๆ ถึงแม้คะแนนความเข้มและความชอบสีแตกต่างกัน แต่ไม่มีผลทำให้คะแนนความชอบโดยรวมต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแรงของกลิ่นแปลกปลอมในน้ำส้มสายชูไม่แตกต่างกัน จึงมีผลทำให้คะแนนความชอบโดยรวมไม่แตกต่างกันด้วย

จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสที่ได้ แสดงให้เห็นว่าน้ำส้มสายชูที่ผลิตจากสภาวะการหมักโดยใช้ *A. aceti* TISTR 102 ผู้ทดสอบให้คะแนนความชอบสีต่ำกว่าการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ แต่ในด้านความแรงของกลิ่นแปลกปลอมที่ไม่มีผลแตกต่างกันนั้น อาจเป็นผลให้คะแนนความชอบโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติด้านกลิ่นของน้ำส้มสายชูหมักในการทดลองนี้จะมีผลต่อการยอมรับรวมของผู้บริโภค

อ่อน ดังนั้นเมื่อเติมลงในน้ำหมักจึงทำให้ความแรงหมักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเล็กน้อย อาจเกิดจากหัวเชื้อตั้งต้นของ *A. aceti* ที่เลี้ยงอยู่ในสภาวะที่ต่างกันเล็กน้อย เนื่องจากวัตถุดิบ เนื่องจากจุลินทรีย์ชนิดอื่น

การหมักต่างกัน ทำให้คะแนนความชอบโดยรวมไม่แตกต่างกันด้วย

ดังนั้นการศึกษาในขั้นต่อไปจะเลือกใช้ยีสต์ขนมปัง เพราะมีอัตราการผลิตแอลกอฮอล์ที่ไม่แตกต่างจากการใช้ *S. cerevisiae* TISTR 5194 นอกจากนี้การเลือกใช้ยีสต์ขนมปังซึ่งมีลักษณะเป็นยีสต์แห้งจะสะดวกต่อการใช้งานมากกว่าการใช้ *S. cerevisiae* TISTR 5194 เพราะไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมหัวเชื้อตั้งต้น การหาซื้อ ขนส่ง และเก็บรักษาง่าย เมื่อต้องการใช้ก็สามารถเติมลงไปน้าหมักได้เลย และจะใช้ *A. aceti* TISTR 102 ที่เตรียมเป็นเชื้อตั้งต้นในการหมักกรดอะซิติก เพราะมีอัตราการผลิตกรดอะซิติกสูงกว่าการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ ทำให้สามารถเปลี่ยนแอลกอฮอล์เป็นกรดอะซิติกได้มากกว่าในระยะเวลาที่สั้นกว่า และน้ำส้มสายชูที่ได้มีคะแนนการยอมรับจากผู้บริโภคไม่แตกต่างจากการใช้แบคทีเรียผลิตกรดอะซิติกตามธรรมชาติ

4.2 ผลของการใส่

จากสภาพ
TISTR 102 เพื่อผลิต
ไฮโดรเจนฟอสเฟต
ปริมาณกรดอะซิติก
ไปเขียนกราฟจะใ

ตารางที่ 4.6 ปริมาณ
และ (

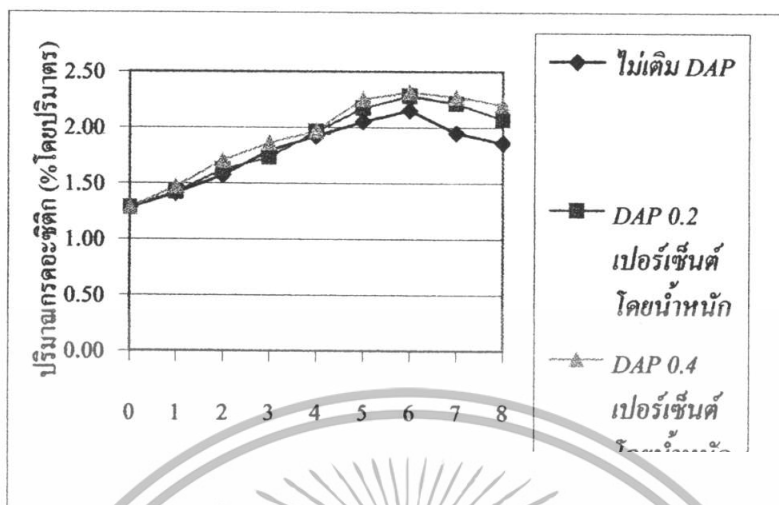
ปริมาณ DAI (เปอร์เซ็นต์โ น้ำหนักของน้ำ	ปริมาณกรดอะซิติก (กร)								
	7	8	9	10	11	12	13	14	15
0	1.282	1.412	1.573	1.793	1.923	2.053	2.154	1.948	1.863
0.2	1.282	1.422	1.623	1.733	1.963	2.174	2.284	2.214	2.073
0.4	1.282	1.473	1.705	1.863	1.968	2.254	2.317	2.274	2.204

ดิก

ได้ และใช้ *A. aceti*
โคแอมโมเนียม
เกิดกรดอะซิติก
อนาค่างาตาราง

งกัน คือ 0.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 การเปลี่
ในระดับ

าเมื่อเติม DAP

จากตาราง
การหมักในสภาพ
สามารถเจริญและ
อะซิติคจะค่อย ๆ
อะซิติคในน้ำหมัก
และเมื่อน
โดยเติม DAP ในร
จากการทดลองมา

ยะเวลาหนึ่งของ
ที่เรียในน้ำหมัก
นั้นปริมาณกรด
ลอสอล์และกรด
ระบวนการหมัก
องน้ำหมัก) ที่ได้

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของปริมาณกรดอะซิติคในน้ำหมัก
เมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน คือ 0 0.2 และ 0.4 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนักของ
น้ำหมัก)

ลักษณะทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	ไม่เติม	0.2 เปอร์เซ็นต์	0.4 เปอร์เซ็นต์
อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุด ของกรดอะซิติค ^{ns}	0.27±0.05	0.29±0.05	0.29±0.04

หมายเหตุ ns หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (p<0.05)
เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 พบว่าเมื่อเติมไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (DAP) ในระดับที่ต่างกันลงในน้ำหมักก่อนขึ้นคอนการหมักให้เกิดกรดอะซิติกในการทดลองนี้ ไม่มีผลทำให้ค่าอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่า DAP ซึ่งเป็นสารอาหารที่มีไนโตรเจนและฟอสฟอรัสเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต่อการเจริญของจุลินทรีย์ และมีผลให้เกิดการหมักเพื่อผลิตกรดอะซิติกในระดับที่ดี (วราวุฒิ ครูส่ง และ รุ่งนภา พงษ์สวัสดิ์มานิต, 2532) แต่จากการทดลองพบว่า ไม่ส่งผลต่ออัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการหมักแบบไม่ต่อเนื่องนี้ แอลกอฮอล์อาจถูกเปลี่ยนเป็นกรดอะซิติกในขณะที่ *A. aceti* TISTR 102 เข้าสู่ช่วงที่มีอัตราการเจริญเติบโตของเซลล์คงที่ (Stationary phase) ซึ่งจุลินทรีย์

ที่เป็นแหล่งไนโตร

มากนัก อัตราการ

DAP ในการทดลอง

มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราการเพิ่มขึ้น

มากนัก

เมื่อเปรียบ

(โดยนำหน้าของ

ทดสอบทางประส

ตารางที่ 4.8 ผลก

DAP

ลักษณะทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	ไม่เติม	DAP 0.2 เปอร์เซ็นต์	DAP 0.4 เปอร์เซ็นต์
ความเข้มข้น ^{ms}	3.25±0.63	3.41±0.62	3.19±0.55
ความชอบสี ^{ms}	3.07±0.96	2.88±0.81	3.29±0.74
ความแรงกลิ่น (แปลกปลอม) ^{ms}	2.34±0.99	2.30±0.75	2.18±0.79
ความชอบโดยรวม ^{ms}	2.80±1.15	3.03±0.83	3.13±0.89

หมายเหตุ ms หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p \leq 0.05$)

รเพิ่มสารอาหาร

งเซลล์ในช่วงนี้

รเติมหรือไม่เติม

แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ

ที่ความและอ้างอิง

4 เปอร์เซ็นต์

จะแนะนำการ

เมื่อมีการเติม

องน้ำหมัก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.8 เมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความเข้มและความชอบสี ความแรงของกลิ่นแปลกปลอม และความชอบโดยรวมของน้ำส้มสายชูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ความเข้มและความชอบสีน้ำส้มสายชู จากการทดลองจะเห็นว่ากรเติม DAP ในระดับที่ ต่างกัน ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้มสีน้ำส้มสายชูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งน้ำส้ม สายชูทั้งที่หมักโดยมีการเติมและไม่เติม DAP จะมีคะแนนความเข้มสีไม่แตกต่างกัน คือ สีเหลือง ออกน้ำตาลใส ผู้ทดสอบให้คะแนนความเข้มและความชอบสีน้ำส้มสายชูในระดับปานกลางและ เฉย ๆ ตามลำดับ อาจเนื่องมาจาก DAP เป็นเกลือแอมโมเนียมที่มีลักษณะเป็นผงสีขาว ซึ่งเป็นแหล่ง ในโตรเจนที่เป็นสารอินทรีย์ที่ไม่ใช่เชื้อจุลินทรีย์ น้ำตาลในผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มต่าง (pH) ซึ่งเมื่อแอมโมเนีย การเปลี่ยนแปลง ตามธรรมชาติใน น้ำหมักมากน้อย การออกซิเดชัน ของน้ำส้มสายชู และ ไม่เติม DAP ความแ ไม่มีผลทำให้คะแนน DAP ในปริมาณ ความแรงของกลิ่น การที่น้ำหมักยัง ที่ไม่มีกลิ่น และตามปกติเมื่อละลายน้ำแอม โมเนียม ไอออนจะถูกใช้หมดไปก่อนในกระบวนการ หมักระยะแรก (สมใจ สิริโกด, 2547) จึงไม่มีผลทำให้คะแนนกลิ่นแปลกปลอมของน้ำส้มสายชูที่มี การเติมและไม่เติม DAP แตกต่างกัน

ความชอบโดยรวม จากการทดลองจะเห็นว่ากรเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้ คะแนนความชอบโดยรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนความชอบโดยรวมของน้ำส้ม สายชูที่หมัก โดยเติม DAP ปริมาณ 0.2 และ 0.4 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหมักอยู่ในระดับ เฉย ๆ เช่นเดียวกับการ ไม่เติม DAP เนื่องจาก ไม่มีความแตกต่างทั้งในด้านความเข้มและความชอบสี และความแรงของกลิ่นแปลกปลอมในน้ำส้มสายชู

จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสที่ได้ แสดงให้เห็นว่าการเติม DAP ลงในน้ำหมักในการทดลองนี้ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นและความชอบสี ความแรงของกลิ่นแปลกปลอมในน้ำส้มสายชู และความชอบโดยรวม รวมทั้งไม่ทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติกต่างจากการที่ไม่เติม DAP ดังนั้นในการทดลองขั้นต่อไปจึงเลือกใช้แบบไม่เติม เนื่องจากสะดวกกว่าและมีต้นทุนต่ำ

4.3 ผลของการทำแห้งวัตถุดิบต่อคุณภาพของน้ำส้มสายชูหมัก

จากสภาวะการหมักน้ำส้มสายชู โคชชีใช้สัจขนมปังในการผลิตแอลกอฮอล์ และใช้ *A. aceti* TISTR 102 เพื่อผลิตกรดอะซิติก จากข้อ 4.1 ทำการหมักเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้วัตถุดิบในลักษณะที่ต่างกัน :

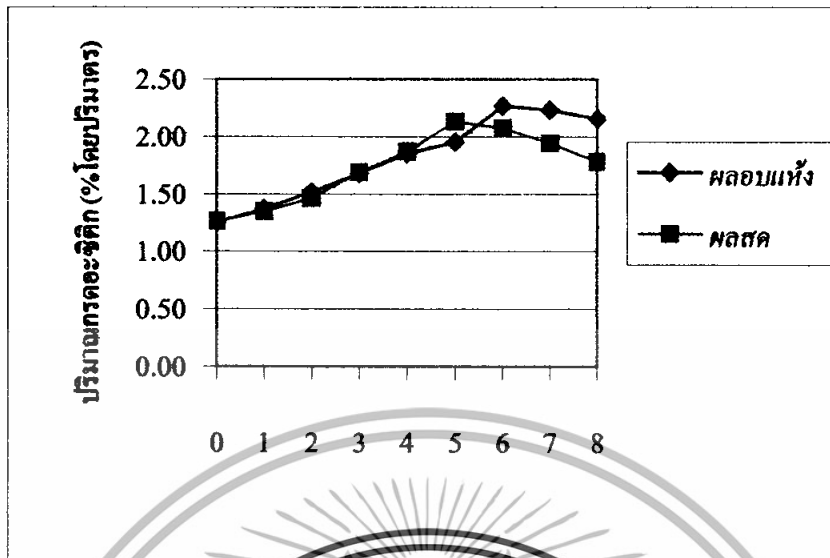
การอบผลสดด้วยไฟนำมาคืนรูปให้มีคหมักในระยะเวลา

เน็ตแห้งที่ได้จาก
 ลอบแห้งที่ได้จะ
 ผลิตที่ได้จากการ
 ได้ดังรูปที่ 4.5

ตารางที่ 4.9 ปริมาณ

ลักษณะวัตถุดิบ	7	8
ผลสด	2,234	2,156
ผลอบแห้ง	1,946	1,781

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 การเปลี่ยนแปลงในลักษณะ

กเมื่อใช้วัตถุดิบ

จากตารางการอบแห้งในการหมักในสภาพเช่นเดียวกันทั้งกรดกลูทอริกและกรดอะซิติกเมื่อใช้อัตราการหมักที่แตกต่างกัน ที่ได้จาก

คือ ผลสดและผลอบแห้งระยะเวลาหนึ่งของกระบวนการหมักแต่ละครั้งลดค่าของ pH หรือสูญเสียวัตถุดิบในลักษณะ

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของยวดยิ่ง การเพิ่มขนานของยวดยิ่งรวมและกรดอะซิติกในน้ำหมักเมื่อใช้วัตถุดิบในลักษณะที่แตกต่างกัน คือ ผลสดและผลอบแห้ง

ลักษณะทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	ผลสด	ผลอบแห้ง
อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติก ^{ns}	0.31±0.03	0.32±0.03

หมายเหตุ ns หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (p<0.05)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่าเมื่อใช้วัสดุคิบในลักษณะที่ต่างกัน คือ ผลสดและผลอบแห้งในการหมักน้ำส้มสายชู ไม่มีผลทำให้ค่าอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของกรดอะซิติกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ อาจเนื่องมาจากการทำแห้งผลมะม่วงหิมพานต์นั้นทำให้ปริมาณน้ำอิสระลดลงเป็นหลัก ซึ่งแม้จะเกิดการสูญเสียสารอาหารพวกน้ำตาลและกรดอะมิโนไปบางส่วนจากปฏิกิริยามลลาร์ด สูญเสียสารระเหยเนื่องจากความร้อน หรือการลดลงของวิตามินที่ละลายน้ำในขั้นตอนการเตรียมวัสดุคิบสำหรับทำแห้ง แต่ปริมาณการสูญเสียสารอาหารซึ่งจำเป็นสำหรับจุลินทรีย์ที่ใช้ในกระบวนการหมักอาจไม่มากและยังคงเหลือสารอาหารเพียงพอต่อการเจริญและผลิตกรด ดังนั้นเมื่อนำผลอบแห้งมาคั้นรูปและผลิตน้ำส้มสายชูหมัก จึงไม่ส่งผลให้อัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดของ

เมื่อเปรียบ
สายชู ผลจากการ
หมักแสดงดังตาราง

มีนัยสำคัญทางสถิติ
ในการผลิตน้ำส้ม
ของน้ำส้มสายชู

ตารางที่ 4.11 ผล
ที่

เมื่อใช้ผลมะม่วง

ลักษณะ	งาน
ความ	อบแห้ง
ความ	8 ± 0.47^b
ความแรงกลิ่น	2 ± 0.68^b
ความชอบ	9 ± 1.08
	5 ± 0.88

หมายเหตุ 1) ตัวอักษรกำกับต่างกันใบแนวนอนแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p \leq 0.05$)

2) ns หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.11 เมื่อใช้ผลมะม่วงหิมพานต์ในลักษณะที่ต่างกันมาผลิตน้ำส้มสายชู มีผลทำให้ความเข้มและความขบสีของน้ำส้มสายชูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีผลทำให้ความแรงของกลิ่นแปลกปลอม และความชอบโดยรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ความเข้มและความชอบสีน้ำตาลสาชู จากการทดลองจะเห็นว่าเมื่อใช้มะม่วงหิมพานต์ ผลสดและผลอบแห้งมาผลิตน้ำตาลสาชู มีผลทำให้คะแนนความเข้มและความชอบสีของน้ำตาลสาชูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยน้ำตาลสาชูที่ผลิตโดยใช้ผลอบแห้งมีคะแนนความเข้มสีสูงกว่าการใช้ผลสด ผู้ทดสอบให้คะแนนความเข้มและความชอบสีน้ำตาลสาชูจากผลสดในระดับปานกลางและชอบ ตามลำดับ ต่างจากน้ำตาลสาชูที่ผลิตจากผลอบแห้งที่มีคะแนนในระดับเข้มและเฉย ๆ ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาล (Maillard reaction) ขึ้นในผลมะม่วงหิมพานต์ระหว่างการทำให้แห้งด้วยตู้อบลมร้อนแบบถาด ซึ่งเป็นปฏิกิริยาระหว่างหมู่คาร์บอนิลในน้ำตาลและหมู่อะมิโนในโปรตีน ซึ่งทำให้เกิดโพลีเมอร์สีน้ำตาลที่ไม่ละลายน้ำ ทำให้น้ำตาลสาชูหมักที่ได้จากการใช้ผลสดตามไปด้วย

ความแรงผลิตเป็นน้ำตาลสาชูมีนัยสำคัญทางสถิติจากผลสดและผลอบแห้งเชื้อเห็ดขึ้นในผลมะม่วงหิมพานต์ จึงไม่ส่งผลให้คะแนนผลสดแตกต่างกัน

ความชอบสาชู ไม่มีผลทำให้คะแนนความชอบโดยรวมของน้ำตาลสาชูที่ผลิตจากผลสดและผลอบแห้งในระดับเฉย ๆ ถึงแม้คะแนนความเข้มและความชอบสีแตกต่างกัน แต่ไม่มีผลทำให้คะแนนความชอบโดยรวมต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคะแนนความแรงของกลิ่นแปลกปลอมของน้ำตาลสาชูนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้คะแนนความชอบโดยรวมไม่แตกต่างกันด้วย

จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสที่ได้ แสดงให้เห็นว่าสามารถเก็บรักษาผลมะม่วงหิมพานต์ไว้ในรูปของผลอบแห้งโดยอบผลสดด้วยตู้อบลมร้อนแบบถาด จนกระทั่งมีความชื้น 12 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำมาคั้นรูปให้มีความชื้นเท่ากับผลสด โดยการเติมน้ำก่อนนำมาผลิตน้ำตาลสาชูได้ โดยอาจทำให้คุณภาพทางประสาทสัมผัสด้านสีต่างกัน แต่ไม่ทำให้คุณภาพด้านกลิ่นและความชอบโดยรวมของน้ำตาลสาชูหมักที่ได้ต่างจากน้ำตาลสาชูที่หมักจากผลสด

และผลอบแห้งมาแตกต่างกันอย่างมีน้ำตาลสาชูที่ผลิตยังคงมีกลิ่นของลักษณะเฉพาะตัวและน้ำตาลในผลอาจไม่รุนแรงมาก ผลอบแห้งและแห้งมาผลิตน้ำตาลสาชูโดยผู้ทดสอบให้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตน้ำส้มสายชู พบว่ายีสต์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแอลกอฮอล์ คือ ยีสต์ขนมปัง เพราะมีอัตราการผลิตแอลกอฮอล์ไม่ต่างจากการใช้ *S. cerevisiae* TISTR 5194 อีกทั้งยังสะดวกต่อการใช้งาน และอะซิติกแอซิดแบคทีเรียที่เหมาะสมในขั้นการผลิตกรดอะซิติก คือ *A. aceti* TISTR 102 ซึ่งจะสามารถผลิตน้ำส้มสายชูได้โดยใช้ระยะเวลาที่สั้น และเมื่อนำน้ำส้มสายชูหมักที่ได้มาทดสอบทางด้านประสาทสัมผัส พบว่าปีละแบบการยอมรับจากผู้ทดสอบไม่แตกต่าง

2. จากการศึกษาพบว่าการเติม DA การเพิ่มขึ้นสูงสุด มีความเหมาะสม ความแรงกลิ่นแปร

3. จากการศึกษาพบว่าผลมวงหิมพานต์ น้ำส้มสายชู ไม่มีมากกว่าแต่ไม่ทำให้

รหมักกรดอะซิติก) ไม่มีผลต่ออัตราการไม่เติม DAP และความชอบสีมากกว่า พบว่าการใช้ผลน้ำส้มสายชูหมักที่ได้จะมีสีเข้มกว่าจากผลสด

ข้อเสนอแนะ

1. ในขั้นตอนการผลิตกรดอะซิติกควรเลือกใช้ *A. aceti* สายพันธุ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อให้สามารถผลิตกรดอะซิติกในปริมาณที่สูงยิ่งขึ้นในระยะเวลาสั้น
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของปริมาณความต้องการสารอาหารของ *A. aceti* TISTR 102 อุณหภูมิ และปริมาณการให้อากาศที่เหมาะสมในการหมักน้ำส้มสายชูจากผลมวงหิมพานต์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตกรดให้มากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาเพื่อหาวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติมในการที่จะลดกลิ่นแปลกปลอมที่เกิดขึ้นจากการหมักน้ำส้มสายชูจากผลมวงหิมพานต์ เพื่อให้มีการยอมรับจากผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรวิกา หาญกิตติชัย. 2543. การศึกษาปริมาณแอลกอฮอล์ในไวน์ส้มแขก. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

กำเนิด สุกัญฉวี. 2534. จุลชีวอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.

กิตติพงษ์ ห่วงรัศมี. 2539. กระบวนการแปรรูปอาหาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ดวงศิริ ดวงแก้ว แ

จากฝึกเขียน

ภาควิชาวิท

มหาวิทยาลัย

ทิพาพร อยู่วิฑิตยา.

มิถุนายน 2:

นพรัตน์ บำรุงรักษา

นภสร บุญเพชรแ

อย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรม

นิธิยา รัตนานา

ประดิษฐ์ ครัววัฒน

ลับประด. รายงานการวิจัยประจำปี : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

พิชัย สราธรรมย์. 2535. รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง พันธุ์มะม่วงหิมพานต์ที่เหมาะสมในดินทราย ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย. วิทยาลัยรำไพพรรณี : จันทบุรี. 100-107.

ไพบุลย์ คำนำวิรุฑิต และ พัฒนา เหล่าไพบุลย์. 2549. ไวน์ผลไม้และสาโท ผลิตด้วยความมั่นใจได้ อย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.

ไพบุลย์ คำนำวิรุฑิต. 2520. หลักการของเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการหมัก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไพโรจน์ วิริยจารี. 2534. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการหมัก. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไม้สามสายชูหมัก

ษปริญาตรี.

นโลยี

ปีที่ 14 (ฉบับที่ 1

รามิต. 147-154.

สูงที่ให้อากาศ

ารคณะ

ัง.

าและแกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วารวุฒิ ครุสงฆ์ และ รุ่งนภา พงศ์สวัสดิ์มานิต. 2532. เทคโนโลยีการหมักในอุตสาหกรรม.

กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.

วลัย หุดะโกวิท และคณะ. 2547. การศึกษาการผลิตน้ำส้มสายชูหมักจากน้ำคั้นเปลือกกล้วยประด.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตโชนดิเวช.

วิกิพีเดีย. 2551. มะม่วงหิมพานต์. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/มะม่วงหิมพานต์>

ศิริชัย สมคะเนย์ และ อำนาง ภูมิจันทิก. 2544. ขนมหั้วขุ่นจากแป้งเผือกสำเร็จรูป. ปัญหาพิเศษ

ปริญญาตรี

ร สถาบัน

เทคโนโลยี

ศุภมาส ภมรบุตร

โดยวิธีการหมัก

แบบเร็ว.

โค บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรร

สนใจ ศิริโชค. 2

สนใจ ศิริโชค. 2

สมบัติ ขอทวิวัฒน์

สื่อเสริมกรุงเทพ.

ศกัณฑ์

คณะอุตสาหกรรม

ศุคนธ์ชื่น ศรีงาม

ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ

Adams, M.R. an

The Royal Society

of Chemistry.

AOAC. 2000. Official Method of Analysis of Association of Official Analytical Chemists.

17th ed. Gaithersburg, Maryland.

Enayde de Almeida Melo and Ana Carla da Silva Cactano. 2006. **Polyphenol, Ascorbic Acid and Total Carotenoid Contents in Common Fruit and Vegetables.** *Brazilian Journal of Food Technology* 9 (2), 89-94.

Heloisa M. Cecchi and Delia B. Rodriguez-Amaya. 1981. **Carotenoid Composition and Vitamin A Value of Fresh and Pasteurized Cashew-Apple Juice.** *Journal of Food Science* 46 (1), 147-146.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

1. อาหาร MY Agar

มีองค์ประกอบดังนี้

กลูโคส (D-Glucose)	5.0	กรัม
เพปโทส (Peptose)	2.5	กรัม
สารสกัดมอลท์ (Malt Extract)	1.5	กรัม

ละลายส่วนค
ความคั้นที่อุณหภูมิ

2. อาหาร Gluc
มีองค์ปร

ปฆ่าเชื้อที่หม้อนึ่ง

ละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำด้วยการให้ความร้อนจน Agar ละลาย แล้วนำไปฆ่าเชื้อที่หม้อนึ่ง
ความคั้นที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความคั้น 15 ปอนด์ต่อนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที

3. อาหาร Glucose Yeast Extract Broth (GYE broth)

มีองค์ประกอบดังนี้

กลูโคส	100.0	กรัม
สารสกัดยีสต์	10.0	กรัม
น้ำกลั่น	1000.0	กรัม

ละลายส่วนผสมลงในน้ำให้เข้ากัน แล้วนำไปฆ่าเชื้อที่หม้อนึ่งความคั้นที่อุณหภูมิ 121 องศา
เซลเซียส ความคั้น 15 ปอนด์ต่อนิ้ว เป็นเวลา 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การปรับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในน้ำผลไม้

การปรับปริมาณของแข็งที่ละลายได้ของน้ำมะม่วงหิมพานต์ โดยการคำนวณตามหลักการของ Pearson's Square (ไพบูลย์ คำนวณวิทย์ และ พัฒนา เหล่าไพบูลย์, 2549)

1. เขียนปริมาณของแข็งที่ละลายได้ที่ต้องการไว้ตรงกลาง เช่น ต้องการให้น้ำผลไม้มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้เริ่มต้น 20 องศาบริกซ์ ให้เขียนเลข 20 ไว้ตรงกลาง (รูปผนวกที่ ข.1)

2. เขียนปริมาณของแข็งที่ละลายได้ที่จะใช้ไว้มุมซ้ายมือด้านบน เช่น ถ้าเป็นน้ำตาลทราย ให้เขียนเป็นน้ำตาล

เขียนเป็นน้ำเชื่อม

3. เขียนป

4. นำตัวเลขจากมุมซ้าย

ตัวอย่าง

ที่มีปริมาณของแข็ง

น้ำตาลทราย

น้ำผลไม้

รูปผนวกที่ ข.1 ก

จำนวน

งมูขว้าง และ

งมูขวาม

จำนวน 5 กิโลกรัม

ที่ตั้งนี้

(กิโลกรัม)

บริกซ์

มีที่ใช้ (กิโลกรัม)

ตัวเลขที่ได้ทางด้านขวามือและล่าง หมายถึงสัดส่วนของน้ำตาลทรายต่อน้ำผลไม้ที่ใช้ ซึ่งหมายถึงต้องเติมน้ำตาลทราย 12 กิโลกรัม ลงในน้ำผลไม้ 80 กิโลกรัม จึงจะทำให้มีปริมาณของแข็งที่ละลายได้เพิ่มขึ้นจาก 8 องศาบริกซ์ เป็น 20 องศาบริกซ์ และได้ของผสมรวม $12+80 = 92$ กิโลกรัม แต่ในความเป็นจริงมีน้ำผลไม้เพียง 5 กิโลกรัม ให้นำอัตราส่วนนี้มาใช้คำนวณ โดยใช้บัญญัติใดอย่างหนึ่งดังนี้

น้ำผลไม้ 80 กิโลกรัมต้องเติมน้ำตาลทรายลงไป = 12 กิโลกรัม

ถ้ามีน้ำผลไม้ 5 กิโลกรัมต้องเติมน้ำตาลทราย = $\frac{12 \times 5}{80} = 0.75$ กิโลกรัม

ดังนั้นจะต้องเติมน้ำตาลทรายจำนวน 0.75 กิโลกรัม ลงไปในน้ำผลไม้ 5 กิโลกรัม และได้

ของผสมรวม (น้ำผลไม้ + น้ำตาลทราย) เท่ากับ $5+0.75 = 5.75$ กิโลกรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์ทางเคมี

1. การวิธีวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์โดยวิธี Ebulliometric Analysis

วิธีการ

1.1 การหาจุดเดือดของน้ำบริสุทธิ์

1.1.1 ตวงน้ำกลั่นบริสุทธิ์ 50 มิลลิลิตร ใส่ลงใน Boiling Chamber (A) ดังรูปผนวกที่ ค.1

1.1.2 ใส่เทอร์โมมิเตอร์ (C) ให้ปลายอยู่เหนือน้ำใน Boiling Chamber

1.1.3 ต้ม

ประมาณ 15-30 วิ

1.1.4 จา

เปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ 0.0 เ

1.2 การหาจุด

1.2.1 ตว

1.2.2 เติ

1.2.3 ใส่

1.2.4 ต้ม

เดียวกับข้อ 1.1.3

1.2.5 อ่า

ของสารตัวอย่างที่ เดจากข้อ 1.2.4 (ดูสเกลคาน เน) จากแผนอ่านเบอร์เซนตแอลกอฮอล์ที่ดั่งค่า

จุดเดือดของน้ำบริสุทธิ์ไว้แล้ว

หมายเหตุ

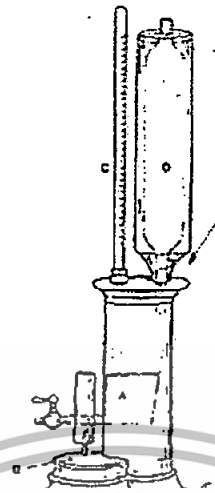
1. ควรล้างทำความสะอาดเครื่องมือทุกครั้ง que เปลี่ยนสารตัวอย่าง
2. ในส่วน of Boiling Chamber ถ้ามีคราบของสารตัวอย่างติดอยู่ให้ล้างด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 เปอร์เซ็นต์ (1% NaOH)

อุณหภูมิจะคงที่

ปดั่งในแผนอ่าน
นใน) ให้ตรงกับ
รูปผนวกที่ ค.2

สารตัวอย่างแบบ

อยู่ตรงกับจุดเดือด

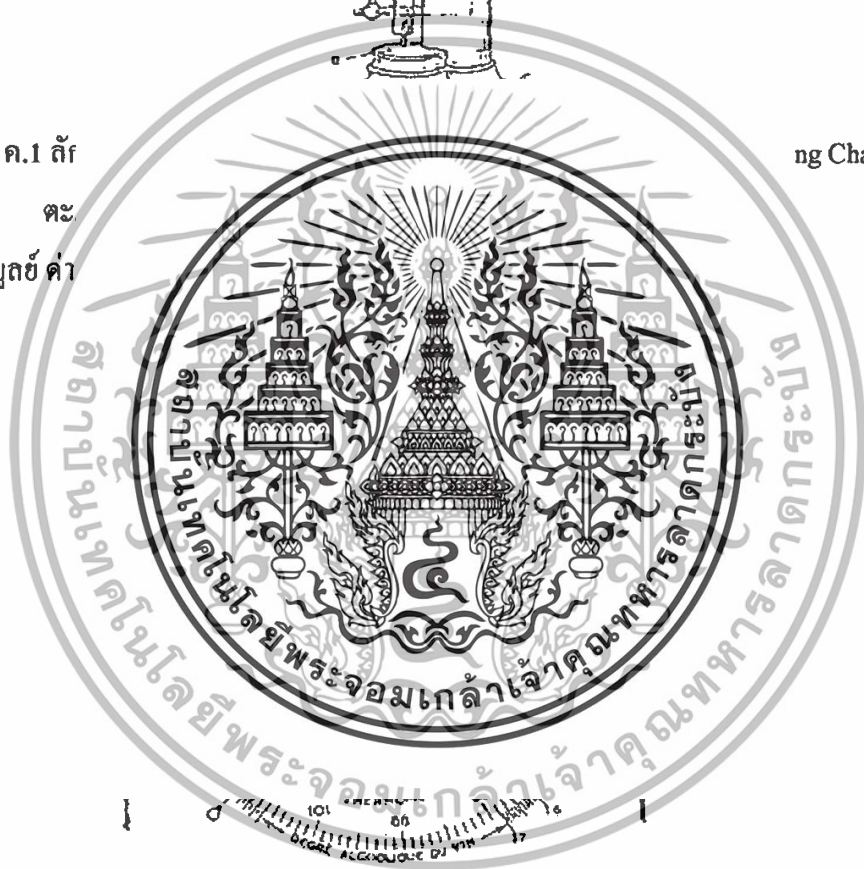

รูปผนวกที่ ค.1 ถัง

ตะ

ที่มา : ไพบูลย์ คำ

ng Chamber (A),

รูปผนวกที่ ค.2 แผ่นอ่านเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์

ที่มา : ไพบูลย์ คำ นวัตกรรม และ พัฒนา เทคโนโลยี (2549)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์หาปริมาณกรดอะซิติลโดยวิธีการไตเตรท (ดัดแปลงจาก AOAC, 2000)

2.1 สารเคมี

2.1.1 น้ำกลั่นปราศจากคาร์บอนไดออกไซด์โดยเตรียมได้จากการต้มน้ำกลั่นเดือด 20 นาที

2.1.2 สารละลายมาตรฐาน 0.1 นอร์มัลโซเดียมไฮดรอกไซด์ เตรียมโดยชั่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ 4 กรัม ละลายในน้ำกลั่นปริมาตร 1 ลิตร เก็บไว้ในขวดแก้ว ก่อนใช้ควรนำมาหาความเข้มข้นมาตรฐาน

2.1.3 สารละลายฟีนอล์ฟทาเลิน ชั่ง 1 กรัม ละลายในแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์ 100 มิลลิลิตร

2.2 วิธีวิเคราะห์

นำตัวอย่าง
ฟีนอล์ฟทาเลิน 2-3
กระทั่งถึงจุดยุติสี

ปริมาณกรดอะ

กำหนดให้

10 มิลลิลิตร หยด
ไฮดรอกไซด์ จน

ชมพูไฮดรอกไซด์

ภาคผนวก ง
ผลวิเคราะห์ทางสถิติ

**ตาราง ง1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของค่าอัตราการลดลงสูงสุดของปริมาณของแข็งที่ละลายได้
เมื่อสภาวะการหมักต่างกัน (ดูตาราง 4.2)**

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	19.296	2	9.648	9.834	.013*
Replication	5.887	6	.981		
Total					

*มีความแตกต่างอย่าง

ตาราง ง2 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

กอสอล์เมื่อสภาวะ

sv	Sig.
Treatment	.008*
Replication	
Total	

*มีความแตกต่างอย่าง

ตาราง ง3 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

อะซิติกเมื่อสภาวะ

sv	Sig.
Treatment	.000*
Replication	
Total	

*มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ง4 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความเข้มข้นของน้ำส้มสายชูเมื่อสภาวะการหมักต่างกัน (ดูตาราง 4.5)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	22.699	5	4.540	24.240	.000*
Block	17.478	19	.920	4.912	.000
Error	17.792	95	.187		
Total	57.970	119			

*มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง ง5 ผลการวิเคราะห์
น้ำส้ม

นความชอบสีของ

sv	Sig.
Treatment	.004*
Block	.692
Error	
Total	

*มีความแตกต่างอย่าง

ตาราง ง6 ผลการวิเคราะห์
แปลก

นความแรงกลิ่น

sv	Sig.
Treatment	.460
Block	.166
Error	
Total	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ง7 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม
ของน้ำส้มสายชูเมื่อสภาวะการหมักต่างกัน (ดูตาราง 4.5)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	5.918	5	1.184	1.725	.136
Block	19.027	19	1.001	1.460	.119
Error	65.172	95	.686		
Total	90.117	119			

ตาราง ง8 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของค่าดัชนีแดงดำดำการเพิ่มขึ้นของสีแดงงปริมาณกรดอะซิติกใน
น้ำหมัก

sv	Sig.
Treatment	.857
Replication	
Total	

ตาราง ง9 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของ
น้ำส้มสายชู ความเข้มข้นของ

sv	Sig.
Treatment	.284
Block	.001
Error	
Total	

ตาราง ง10 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบสี
ของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน (ดูตาราง 4.8)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	1.644	2	.822	1.251	.298
Block	15.327	19	.807	1.227	.287
Error	24.976	38	.657		
Total	41.947	59			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ง11 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความแรงกลิ่น
แปลกปดอมของน้ำส้มสายชูเมื่อเติม DAP ในระดับที่ต่างกัน (ดูตาราง 4.8)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	.291	2	.145	2.270	.117
Block	38.959	19	2.050	31.991	.000
Error	2.436	38	.064		
Total	41.686	59			

ตาราง ง12 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม
ของน้ำ

sv	Sig.
Treatment	.356
Block	.001
Error	
Total	

ตาราง ง13 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความข้มสีของ
เมื่อใช้

sv	Sig.
Treatment	.945
Replication	
Total	.005

ตาราง ง14 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความข้มสีของ
น้ำส้มสายชูเมื่อใช้วัตถุดิบในลักษณะที่ต่างกันผลิตน้ำส้มสายชู (ดูตาราง 4.11)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	1.225	1	1.225	5.588	.029*
Block	5.830	19	.307	1.400	.235
Error	4.165	19	.219		
Total	11.220	39			

*มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ง15 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านความชอบสีของ
น้ำส้มสายชูเมื่อใช้วัตถุคิบในลักษณะที่ต่างกันผลคิน้ำส้มสายชู (ดูตาราง 4.11)

sv	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Treatment	10.712	1	10.712	22.533	.000*
Block	7.189	19	.378	.796	.688
Error	9.033	19	.475		
Total	26.934	39			

*มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง ง16 ผลการ

แปลกล

นความแรงกลิ่น

4.11)

sv	Sig.
Treatment	.070
Block	.000
Error	
Total	

ตาราง ง17 ผลการ

เมื่อใช้

ความชอบโดยรวม

sv	Sig.
Treatment	.464
Block	.513
Error	
Total	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบทางประสาทสัมผัส

ชื่อ.....วันที่.....

ผลิตภัณฑ์ : น้ำส้มสายชูหมักจากผลมะม่วงหิมพานต์

คำชี้แจง : กรุณาทดสอบตัวอย่าง และขีดเครื่องหมายเส้นตรง (|) ลงบนเส้นของแต่ละปัจจัยตามที่ท่านรู้สึก

ความเข้มข้น

อ่อนมาก

มาก

ความชอบสี

ไม่ชอบมาก

มาก

ความแรงกลิ่น (แรง)

ไม่มีกลิ่น

แรงมาก

ความชอบโดยรวม

ไม่ชอบมาก

ไม่ชอบเล็กน้อย

เฉยๆ

ชอบ

ชอบมาก

ข้อเสนอแนะ.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้